

Παράδημα «Αλυτρώου»

+ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Αρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου
ἐν τῇ περιφερείᾳ Κεμερίου.

ΤΟ
ΚΕΜΕΡΙΟΝ
(ΒΟΥΡΧΑΝΙΕ)

— Ιστορικαὶ σημειώσεις

— Ο ἀνθελληνικὸς διωγμός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΩΝΙΖΟΥΝΙΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΥΤΙΛΗΝΗ

ΑΘΗΝΑΙ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1919

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

4348

Παράρτημα «Αλυτρώτου»

† ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Αρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου
ἐν τῇ περιφερείᾳ Κεμερίου.

ΤΟ

ΚΕΜΕΡΙΟΝ

(ΒΟΥΡΧΑΝΙΕ)

— Ιστορικαὶ σημειώσεις

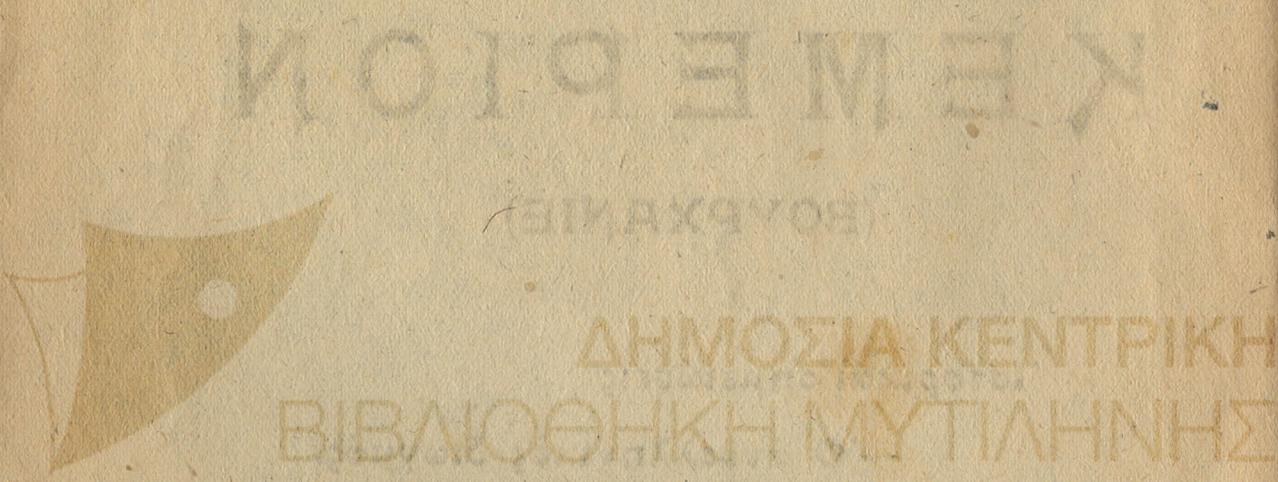
— Ὁ ἀνθελληνικὸς διωγμός.

ΑΘΗΝΑΙ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1919

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΤΩ· ΣΕΒΑΣΤΩ·

ΚΑΘΗΓΗΤΗ· ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΝ ΤΩ· ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ·

ΚΥΡΙΩ·

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ· ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ·

ΠΡΟΕΔΡΩ·

ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΓΕΝΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΩΝ

“ΑΝΑΤΟΛΗΣ,,

Κ.Τ.Δ.

ΕΙΣ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ
ΠΟΛΥΕΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑΙ ΜΟΧΩΝ ΑΥΤΟΥ

Ο ΓΡΑΨΑΣ

ΦΙΕΡΤΙΟΣ ΧΟΝΔΡΩΝΙΚΕΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

“Ο ἔν ἰερεῦσι σεμνότατος καὶ τῆς πατρώας εὐσεβείας γενναιῶς ὑπέρμαχος **Οἰκονόμος Γεώργιος Παπαδόπουλος**, ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος τοῦ σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐφέσου Κυρίου **Ιωακείμ Εὐθύνθου** ἐν ταῖς νεαῖς καὶ δεινοτάταις συμφοραῖς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους μετὰ ἐνθέου ζήλου καὶ θαυμαστῆς αὐταπαρνησίας ἀγωνισάμενος ὅπως περισώσῃ ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς μανίας τοὺς ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ **Κεμερίου** καταδιωκομένους, ληστευομένους καὶ φονευομένους Ὁρθοδόξους Ἑλληνας καὶ ἰδὼν τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐν ἀδυναμίᾳ τελειομένην κατώρθωσε νὰ ἐκφύγῃ ζῶν τοὺς ὄνυχας τῶν αἵμοβόρων θηρίων, τῶν τῷ ὄνόματι τοῦ Ὅσμαν περικόσμουμένων.

Τὴν φοβερὰν εἰκόνα τῆς καταστροφῆς τῆς πατρίδος αὐτοῦ θέλων νὰ διασώσῃ ἐν τῇ μνήμῃ τῶν περισωμένων Ἀλυτρώτων κατέγραψεν ἐν τῇ ἐπισυνημένῃ περιγραφῇ πανθ' ὅσα ἰδίοις ὅμμασιν εἶδε καὶ ὃν τὴν δξύτητα πάσῃ δυνάμει προσεπάμησε νὰ μετοιάσῃ ἐπὶ κινδύνῳ ἰδίῳ καὶ τῶν μελῶν τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

Ἐσμὲν εὐγνώμονες τῷ ἀληθεῖ τῶν διδαγμάτων τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ μαθητῇ διὰ τε τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐπισκηφάντων εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν δεινοπαθημάτων καὶ διὰ τὴν φιλοτιμίαν, ὅπως καταλίπῃ τοῖς ἐπιμηγνομένοις εἰκόνα τῶν πρωτοφανῶν ἐν τῇ ἴστορίᾳ παθημάτων μικρᾶς τινος περιφερείας τῆς ἀλυτρώτου πατρίδος.

Ἡμεῖς δὲ ἵδια ἐσμὲν εὐγνώμονες πρὸς τὸν σεβάσμιον Ἱεροθύτην καὶ φιλάνθρωπον ἄνδρα διὰ τὴν ἀξιάγαστον αὐτοῦ πρόθεσιν, ὅπως δωρήσηται τὸ τιμώτατον αὐτοῦ φιλοπόνημα πρὸς τὸν ἀπὸ εἴκοσι καὶ ἑννέα.(29) ἐτῶν φιλοπονώτατα ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ Μικρασιατικοῦ ἑλληνισμοῦ ἐπ' εὐλογίαις Θεοῦ ἐργαζόμενον **Σύλλογον τῶν Μικρασιατῶν** «**Ἄνατολήν**», οὗ ἐσμὲν ἴδουτής καὶ πρόεδρος, πρὸ πάγτων δὲ διὰ τὴν μεγάλην τιμήν, ἣν ἡμῖν περιεποίησε προσφωνήσας αὐτὸς εἰς τὸ ὄνομα ἡμῶν.

«Τὰς χάριτας δστις εὐγενῶς χαρίζεται
ἡδιστος ἐν βροτοῖσι».

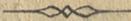
ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΦΕΣΟΥ

ΤΟ ΚΕΜΕΡΙΟΝ

(ΒΟΥΡΧΑΝΙΕ)

Α' ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

‘Η έλληνική κοινότης Κεμερίου υφίστατο καὶ πρὸ τῆς έλληνικῆς ἐπαγαστάσεως, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τινος παλαιοῦ κώδικος τῆς κοινότητος ὑπὸ χρονολογίᾳν 1763^ο εἰχε δὲ καὶ ναὸν ἐπ’ ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους. Ἐκτὸς διμως τῆς έλληνικῆς κοινότητος ὑπῆρχε καὶ ἀρμενικὴ καὶ ἑβραϊκὴ κοινότης, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν παραπλεύρως τοῦ ἡμετέρου νεκροταφείου κειμένων ἀρμενικοῦ καὶ ἑβραϊκοῦ νεκροταφείων (ἐρμενὴ μεζερλή καὶ γιαχουντή μεζερλή).

Κατὰ τὴν έλληνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 οἱ Τούρκοι προέβησαν εἰς σφαγὰς τῶν διμογενῶν ἐν Κεμερίῳ, κατέστρεψαν δὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ οὕτως η διμογενῆς κοινότης ἔξελιπε· μετὰ τῆς διμογενοῦς κοινότητος ἔξελιπον καὶ η ἀρμενικὴ καὶ η ἑβραϊκὴ κοινότης.

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης οἱ διμογενεῖς ἥρχισαν νὰ προσέρχωνται ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Πελοποννήσου, Ἡπείρου, ἐσωτερικοῦ τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἴδιως ἐκ τῆς νήσου Λέσβου, ὡς ποιμένες καὶ γεωργοὶ τῶν Τούρκων ἀγάδων. Ἐκ τῶν πρώτων ἦτο καὶ ὁ ἐκ Ζίλλης τοῦ νομοῦ Σεβαστείας Π. Ζίλλαλης, ὅστις καὶ διὰ χοτζετίου ἡγόρασε παρὰ τοῦ καδῆ Κεμερίου τὸν δημευθέντα χῶρον τῆς κατεδαφισθείσης ἐκκλησίας, ὅπου διὰ λίθων περιώρισε μέρος τι (ἴσως τὸν χῶρον τοῦ ιεροῦ βήματος) καὶ ὅπου ἔθηκεν εἰκόνα τινὰ τοῦ Ἀγίου Θεράποντος πρὸς προσκύνησιν τῶν χριστιανῶν.

Ἀργότερον, ὅτε ἀπετελέσθη κοινότης ἐξ εἰκοσι μόλις οἰκογενειῶν, μετέτρεψαν δωμάτιόν τι τοῦ χανίου Ἐμίρο Όσμαλον ὄγλον Μεμέτ Ἐ-

(1) Ἐκ τοῦ παλαιοῦ κοινοτικοῦ κώδικος.

φένδη εἰς ἐκκλησίαν προσλαβόντες καὶ ἑρέα, ἐπλήρωνον δὲ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ τόπου 15 γρόσια κατ' ἔτος μουρμούρῳ παρασή⁽¹⁾, (ἐκ τοῦ φελλίζω, μουρμουρίζω, ἀναγινώσκω, ψάλλω), διότι, ως φαίνεται, ἐκ τῶν φαλμψιῶν των οἵ χριστιανοὶ ἤνωχλουν τὸν πιστὸν ἀγῶνα.

Κατὰ τὸν κριμαϊκὸν πόλεμον Τοῦρκοι στρατιώται εἰσελθόντες εἰς τὸν ναὸν τοῦτον ἐπήνεγκον καταστροφάς τινας καὶ ἐνεδήλωσαν αὐτόν. Τότε τῇ πρωτοδουλίᾳ καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐκ τῆς νήσου Λέσσου καταγομένου διογενοῦς Ιατροῦ κ. Ἰγνατίου Μαλλίδου ἀπεφασίσθη διὰ συνδρομῶν ἡ ἀνοικοδόμησις ἐκκλησίας καὶ ἡγοράσθη πρὸς τοῦτο ὅπό τῆς κοινότητος ἀπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ Ζίλαλη ὁ χῶρος τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας, δπου νῦν τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἅγίου Θεράποντος, διὰ λόγους ὅμως ἀγνώστους ἡ ἐκκλησία δὲν ἔκτισθη ἐπὶ τοῦ ἀγορασθέντος χώρου, ἀλλ' ἐπὶ ἑτέρου.

Ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου ναοῦ, τοῦ τιμωμένου ἐπ' ὀνόματι τοῦ προστάτου τῆς πόλεως Ἅγιου Χαραλάμπους, ἥρξατο κατὰ τὸ 1857. Ἐστοίχισε δὲ ὑπὲρ τὰς 5 χιλιάδας λιρῶν Τουρκίας⁽²⁾.

Πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ναοῦ ἡ κοινότης ἀνήγειρε καὶ τρεῖς σχολάς, ἣτοι ἀρρεναγωγεῖον, παρθεναγωγεῖον καὶ νηπιαγωγεῖον. Ἡ κοινότης προαγομένη δλονὲν ἀπεφάσισε τὴν ἰδρυσιν μεγαλοπρεπεστέρου ἀρρεναγωγείου. Πρὸς τοῦτο ἡγόρασεν ἀρκετὸν ὄλικὸν εἰς ἀσθεστον, λίθους, ξύλα κλπ., ταῦτα ὅμως κατὰ τὸν διωγμὸν κατέσχεν ἡ τουρκικὴ Κυδέρνησις, ἵν' ἀνοικοδομήσῃ γέφυραν ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸ Κεμέριον διαρρέοντος ποταμοῦ Καρατζᾶ Τσάϊ⁽³⁾.

Κατὰ τὸ 1899 τὸ Κεμέριον δι' αὐτοκρατορικοῦ ἱραδὲ μετωνυμάσθη Βουρχανίε εἰς τιμὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐκπτώτου Χαμήτ Βουρχανεδίν, τὸ δ' ἐπίνειον (σκάλα Κεμερίου) Χαμηδιέ.

Ἐν Κεμερίῳ ὑπῆρχον καὶ δύο ἀδελφότητες, «Πρόοδος» καὶ «Ἀλληλοβοήθεια», συντελέσασαι εἰς τὸν ἔξωραϊσμὸν τῆς ἐκκλησίας καὶ

(1) Ἐκ τοῦ παλαιοῦ κοινοτικοῦ κώδικος.

(2) Τὰ ἐγκαίνια αὐτοῦ ἐτελέσθησαν μεγαλοπρεπέστατα κατὰ τὸ 1900 ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς καὶ λαοφιλοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου κ. Ἰωακείμ Εύθυνού·, ὅστις [εὗρισκόμενος ἐν] Ἀδραμυττίῳ κατὰ τὸν διωγμὸν εἶδε τὸ ποίμνιον αὐτοῦ διασκορπιζόμενον ὑπὸ ἀγρίων καὶ αἴμοβόρων λύκων.

(3) Διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς γεφύρας ἡγγάρευσεν διογενεῖς στρατιώτας ἐργαζομένους ἡμερησίως εἰς 15 συνεχεῖς ὥρας.

εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ παρθεναγωγείου καὶ τοῦ νεκροταφείου.

Τὸ Κεμέριον ἀριθμεῖ ἔξι ἀτμοκίνητα ἐργοστάσια, ἥτοι 4 ἑλαιοτρι-
βεῖα, 1 πυρηνεργοστάσιον καὶ ἕν σαπωνοποιεῖον· ἐκ τούτων τὰ 4
ἀνήκουσιν εἰς ὅμογενεῖς, ἐν δλῃ δὲ τῇ ἐπαρχίᾳ 17, ἔξι ὧν τὰ 10 ἀνή-
κουσιν εἰς ὅμογενεῖς· ἔξι αὐτῶν δὲ τὴν πρωτεύουσαν θέσιν κατέχει τὸ
ἐν Γκιουμουσλοῦ ἐργοστάσιον τῶν κ.κ. Νικολαΐδου καὶ Κοκκίνη στοι-
χίσαν ὑπὲρ τὰς 50 χιλιάδας λιρῶν Τουρκίας.

Ἡ παραγωγὴ τῆς ἐπαρχίας Κεμερίου ἀνέρχεται εἰς 5 ἑκατομ-
500 χιλ. δραχ., ἡ δὲ εἰσαγωγὴ εἰς 2 ἑκατ. 500 χιλ. δραχ. Τόποι δὲ
καταναλώσεως τῶν προϊόντων τῆς ἐπαρχίας ησαν ἡ Γαλλία, Αὐστρία,
Ρουμανία καὶ Βουλγαρία.

Ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἔξαγωγὴ διεξήγετο διὰ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑται-
ρειῶν Πανταλέοντος (έλληνικῆς), Χατζῆ Δαβούτ (ἀμερικανικῆς),
Πατριωτικῆς (γερμανικῆς) καὶ Χαμηδιέ (τουρκικῆς), προσεγγιζόν-
των τῶν ἀτμοπλοίων δις τῆς ἑδδομάδος, ὡς καὶ διὰ διαφόρων ἄλλων
ἀτμοπλοίων καὶ ιστιοφόρων.

Ἄπαν τὸ ἐμπάριον εὑρίσκετο εἰς χειρας τῶν Ἑλλήνων, ὁ δὲ πλη-
θυσμὸς τῆς κοινότητος Κεμερίου ἀνερχόμενος εἰς 4,500 ηὗξήθη εἰς
διάλιγον χρονικὸν διάστημα καταπληκτικῶς καὶ κυρίως μετὰ τὸν κατα-
στρεπτικὸν σεισμὸν τῆς Δέσδου, ἐπισυμβάντα κατὰ τὸ 1867, διε οἱ
Λέσβιοι ἀθρόοι ἥρχισαν νὰ μεταγαστεύωσιν εἰς τὰ ἀπέναντι τῆς νή-
σου παράλια (I).

(1) Εἰς ἀπόστασιν τριῶν τετάρτων τῆς ὅρας ἐκ Κεμερίου εἰς ἀπορρῶγα
ἀπτὴν ἐπὶ λόφου καλούμενου ὑπὸ τῶν Τούρκων Καρά - Τὰς κείνται τὰ ἐρεί-
πια τοῦ ἀρχαίου Ἀδραμυστίου.

Παρὰ τὸ Καρά - Τὰς κεῖται ἔτερος λόφος πλήρης δύγκωδῶν λίθων καλού-
μενος Γιλάν - Τεπές, ἐφ' οὖς ζῶσι κατὰ χιλιάδας ποικίλοι ὄφεις· τοσαύτη
δὲ εἶνε ἡ πληθὺς αὐτῶν, ὥστε, δοσηγ προσοχὴν καὶ ἀν καταβάλῃ τις, εἶνε ἀδύ-
νατον νὰ μὴ καταπατήσῃ τινὰ ἔξι αὐτῶν βαδίζων.

Β' Ο ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΩΓΜΟΣ ΕΝ ΤΗΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΙ ΚΕΜΕΡΙΟΥ⁽¹⁾

Ο νικηφόρος κατά τῆς Τουρκίας πόλεμος είχε λήξει καὶ ἡ εἰρήνη ἐν Ἀθήναις ὑπογραφεῖσα ἐνέπλησσε χαρᾶς τὰς καρδίας σύμπαντος τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, διότι ἥρξατο οὗτος νὰ ἐλπίζῃ, διὰ προσεγγίζει ἡ ὥρα τῆς ἔαυτοῦ ἀπελευθερώσεως. Η τουρκικὴ ὅμως Κυδέρνησις διαβλέπουσα τὸν ἐπικείμενον καὶ θέλουσα νὰ προλάβῃ αὐτὸν ἥρξατο εὐθὺς ἀπ' αὐτῆς τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης συστηματικοῦ διωγμοῦ κατὰ παντὸς δμογενοῦς. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἡ τουρκικὴ Κυδέρνησις τὸν διωγμὸν τοῦτον περιώριζεν εἰς ἀπολύσεις τῶν ἐν ταῖς κυδερνητικαῖς ὑπηρεσίαις διατελούντων δμογενῶν, εἰς ὧν πρώτους ἀναφέρομεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κεμερίου τὸν κ. *Κυριακίδην*, διευθυντὴν τοῦ κτηματολογίου, καὶ τὸν πολιτοφύλακα Γ. *Παπαδόπουλον*. Κατόπιν δὲ μὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τοῦτο ἀπεφάσισε νὰ ἔκτελέσῃ τὸ ὑπὸ τῆς Γερμανίας ὑποδειχθὲν στανικὸν σχέδιον, ἦτοι τὴν ἔξολόθρευσιν τοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Ἑλληνισμοῦ, δπως ἀπαξ διὰ παντὸς ἀπαλλαγῆ τοῦ φοβεροῦ ἐφιάλτου, δστις πάντοτε θὰ ἐφόδιζεν αὐτόν.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ αὕτης ἡ τουρκικὴ Κυδέρνησις κατ' ἀρχὰς μετεχειρίσθη πλάγια μέσα, δπως τρομοκρατήσῃ τοὺς Ἑλλήνας τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἀναγκάσῃ αὐτοὺς πρὸς ἐκπατρισμὸν καὶ τοῦτο ἵνα μὴ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν καὶ ἀνάμιξιν τῆς Εὐρώπης ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν, οὓς ἐπεθύμει νὰ ἔκδιώξῃ διὰ τρόπου τοιούτου, ὥστε ἡ μετανάστευσις αὐτῶν νὰ θεωρηθῇ ὡς οἰκείᾳ βουλήσει γινομένη.

Καὶ κατὰ πρῶτον ἥρξατο ἡ στρατολογία τῶν δμογενῶν ἀσχέτως ἥλικίας τοῦτο δοῦλον ἡνάγκαζε τοὺς δμογενεῖς νέους εἰς ἐκπατρισμόν, δεύτερον διὰ τῶν δργάνων αὕτης νὰ καταστρέψῃ πολλαχοῦ κτήματα τῶν Ἑλλήνων, δι' ἔχρισώσεως ἀμπέλων καὶ ἐλαιοδένδρων, καταστροφῆς σπαρτῶν καὶ πυρπολήσεως ἔξοχικῶν κατοικιῶν, εἰτα δοῦλος ἥρξατο νὰ διεκδικῇ τὴν κυριότητα τῶν κτημάτων πολλῶν Ἑλλήνων, καίτοι οὗτοι κατεῖχον ἐπισήμους τίτλους ἰδιοκτησίας. Οἱ ἀτυ-

(1) Λεπτομερῆ ἔκθεσιν τοῦ ἀνθελληνικοῦ διωγμοῦ ἐπέδωκα πρὸς τὸ ἐν Κυδωνίαις ἑλληνικὸν Προξενεῖον, πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν διερμηνέων τῶν ἐν Κωνιτόλει ἔνενων Πρεσβειῶν, διὰ δὲ τῆς Μητροπόλεως Ἐφέσου πρὸς τὰ σεβαστὰ Πατριαρχεῖα.

χεις διμογενεῖς ἐπεκαλοῦντο τὸν νόμον καὶ τὴν δικαιοσύνην, ἀλλ᾽ ἀτυχῶς πρὸ πολλοῦ εἶχε παύσει πλέον πρὸς αὐτοὺς πᾶσα δικαιοσύνη καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου· διὸ ἐπὶ πολὺ ἔθασαν ζόντο μὲ δίκας ἀκάρπους, ἀφοῦ ἐξηντλοῦντο τελείως οἰκονομικῶς διὰ τῆς καταβολῆς δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν. Τελευταῖον κατεδικάζοντο εἰς τὴν στέρησιν τῶν κτημάτων αὐτῶν, τῶν κτημάτων ἐκείνων ἄπερ διὰ τοῦ ἰδρωτος αὐτῶν καὶ διὰ πολυετοῦς ἐντίμου ἐργασίας ἐκτήσαντο. Μὴ ἀρκουμένη δ' εἰς τὴν ἀρπαγὴν τῶν ἴδιωτικῶν κτημάτων ἥρξατο γὰρ διεκδική βραδύτερον καὶ αὐτὰ τὰ κτήματα τῶν κοινοτήτων παρὰ τοὺς ἐπισήμους τίτλους ἴδιοκτησίας αὐτῶν. Ἐν Κεμερίῳ λ. χ. ἐνήγαγον τὴν κοινότητα καὶ ἀπήτουν τὴν παράδοσιν τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς εὑρισκομένου παρεκκλησίου τοῦ Ἅγίου Θεράποντος ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τοῦτο ἐκτίσθη δῆθεν ἐπὶ οἰκοπέδου βακουφικοῦ, διο�τούσι τοῦτο τὴν κοινότηταν εἰς τὴν ἐνεργείας τῶν Πατριαρχείων, δι' ἣς κατεδικάζετο γὰρ κοινότης εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἐκκλησιδίου.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην γὰρ κοινότης ἐφεσίθαλεν ἐνώπιον τοῦ Σεΐχουλισλάμη, ἀλλὰ καὶ οὗτος δὲν ἔδράδυνε νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν. Τὸ προσκύνημα τοῦτο θὰ ἔχάνετο διὰ παντός, ἐὰν μὴ ἔσπευδον εἰς Σμύρνην καὶ ἐνεργήσω τὰ δέοντα διὰ τῆς Μητροπόλεως Ἐφέσου καὶ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

Χαρακτηριστικὸν εἶνε καὶ τὸ ἔξης: Ἐνῷ γὰρ ὑπὸ τῆς κοινότητος ἐφεσις ἐγένετο κατὰ Σεπτέμβριον 1913 καὶ ἐπρεπε κατὰ τὸ σύνηθες νὰ παρέλθωσι δύο καὶ τρία ἔτη ἕως ὅτου ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ Σεΐχουλισλάμη γὰρ τελεσίδικος ἀπόφασις, δὲν παρῆλθον δύο μῆνες καὶ οὕτος προέβη εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως.

Πρὸ τῆς λήξεως ἔτι τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου ζητήματος ὁ καϊμακάμης ἐζήτησε τὸ κλείσιμον τῶν ὑπὸ ἐμοῦ συσταθεισῶν δύο προκαταρκτικῶν σχολῶν ἐν τοῖς χωρίοις Δαγλίδαινα καὶ Τσουρδούνη, εἰ καὶ ἐγένοντο προηγουμένως αἱ δέουσαι διατυπώσεις.

Ἀλλὰ τὰ ἀπαισιώτατα μέσα πρὸς ἔξολόθρευσιν τῶν διμογενῶν ἡσαν οἱ ἀνηλεεῖς καὶ ἀγενοῦσι μεταξὺ αἰτίας δαρμοὶ αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Ἡτο γὰρ 13η Ὁκτωβρίου ἡμέρα βαῖραμίου καὶ Τουρκοὶ ἐρχόμενοι δι' ἀμάξης ἔξι Ἀδραμυττίου καὶ ἐν-

εύθυμια διατελοῦντες ἐπυροδόλουν. Τοὺς πυροδολισμοὺς τούτους ἀκούσας ὁ δεκανεὺς **Σινάν Τσαβούσης** παρέλαβε στρατιώτας καὶ ἔξελθὼν τῆς πόλεως μετέβη εἰς τοὺς αήπους καὶ τὰ ἑλληνικὰ κτήματα καὶ ἀπῆτει παρὰ τῶν ὄμογενῶν νὰ μαρτυρήσωσι τίς ἐπυροδόλει. Ἐπειδὴ δέ, ὡς ἦτο ἐπόμενον, οἱ δυστυχεῖς ἤγγρους τοῦτο, ὁ πολὺς Τσαβούσης συλλαβὼν αὐτοὺς ἤφαγισεν ἀπὸ τοὺς ραβδισμοὺς πάντας, ἀνδρας καὶ γυναικας καὶ μικρὰ παιδία, ἐπὶ τῇ προφάσει διεγνωρίζουσι τοὺς ἐνόχους καὶ ἀρνοῦνται νὰ μαρτυρήσωσιν ἐδιάζοντο δ' ὑπ' αὐτοῦ νὰ προφέρωσιν ὅδρεις κατὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἵνα τοὺς ἀπολύσῃ Δὲν παρῆλθον πολλαὶ ἥμέραι καὶ διατάσσουν τοῦ **Δημητρίου Βακάλη** ἀνευ μουχτάρη συνέλαβεν αὐτὸν καὶ, ἀφοῦ τὸν ἔξυλον πηγσεν, ἔδεσεν αὐτὸν διπλαῖς δέσμοις δδηγήση εἰς Κεμέριον. Τοῦτον ἰδὼν ὁ μουχτάρης τῆς κοινότητος Δερέκιοι κατὰ καθῆκον ἥρωτησε τὸν συνοδεύοντα Τσαβούσην Σινάν, διὰ ποίαν ἀφορμὴν συνέλαβεν αὐτὸν καὶ ποῦ τὸν ὠδήγει.

Ἄλλος πολὺς Τσαβούσης ὀργισθεὶς ἀπήντησεν εἰς αὐτὸν διὰ ραβδισμῶν καὶ μαστιγώσεων τοσοῦτον ἀνηλεῶν, ὥστε ὁ δυστυχῆς παρὸλίγον γ' ἀπέθνησκεν. Ἄν καὶ ἐδόθη δ' ἐπίσημος μήνυσις ἐναντίον τοῦ Σινάν Τσαβούση καὶ διὰ τὰ δύο ἀνωτέρω ἀναφερόμενα κατορθώματά του, οὐδέποτε ὅμως ἐτιμωρήθη. Ἐπίσης ὁ ἀρμένιος ἀστυνόμος **Καραπέτ** ἐφένδης τῇ ὑποδείξει τοῦ καϊμακάμη ἐπετέθη ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. **N. Παπαδοπούλου** ἐναντίον τοῦ ὄμογενοῦ προκρίτου κ. **K. Σεβαστοῦ**, διότι διερχομένου τοῦ ἀστυνόμου ἔδηξε δῆθεν δικαστὸς πρὸς ἐμπαιγμὸν αὐτοῦ. Ἡ κυρία ὅμως αἰτίᾳ ἦτο, διότι δικαστὸς πρῆτει παρὰ τοῦ διοικητοῦ τὴν ἐκκένωσιν οἰκίας του, τὴν οὔτος παρανόμως κατεῖχε. Κατόπιν τοῦ ἐπεισοδίου τούτου δικαστὸς ἀνεχώρησεν ἐκ φόδου εἰς Κυδωνίας, διπου καὶ ἔμεινε μέχρι τῶν διωγμῶν.

Ἐν Ἀδραμμυτίῳ ὁ στρατιώτης διοικητὴς ἀνευ λόγου συνέλαβε καὶ ἐψυλάκισε τοὺς προκρίτους **M. Κέπετζην, P. Καζάζην, N. Κέπετζην, B. Καραμάνον** καὶ **N. Αγοραστόν**. Ἐνεκα τῶν πιέσεων καὶ τῶν ἀδικιῶν τούτων ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἡ γαλλικὴ Κυδέρνησις ἀπέστειλεν εἰς τὸν Ἀδραμμυτηνὸν κόλπον τὸ θωρηκτὸν «**Ζοριέρ δὲ λὰ Γιραβιέρ**», οὗ διαδεργήτης ἔξελθὼν εἰς Ἀδραμμύτιον διεμαρτυρήθη ἐντογώτατα πρὸς τὰς ἐκεῖ ἀρχάς. Πλὴν τῶν προειρημένων

τρόπων μετεχειρίσθησαν καὶ ἔτερον πρὸς οἰκονομικὴν ἐξάντλησιν τῶν· Ἐλλήνων, ἥτοι τὴν ὑπὸ διαφόρους προφάσεις ἀργυρολογίαν. Ὁτὲ μὲν διὰ τὸν στόλον, δτὲ δὲ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ, ἄλλοτε διὰ τὰ δρφανὰ καὶ τὰς χήρας τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων, ἄλλοτε διὰ τὴν ἐρυθρὰν ἡμισέληνον καὶ ἄλλοτε διὰ διαφόρους ἄλλας τοπικὰς ἀνάγκας ἀπεμύζων τοὺς δυστυχεῖς Ἐλληνας, οἵτινες, ἐὰν ἐδυστρόπουν εἰς τὴν πληρωμὴν τούτων ἦ ἡρνοῦντο, ὑφίσταντο φοβερὰς καταδιώξεις καὶ δὴ τὸ μπούκοτάζ, ὅπερ ἀρξάμενον τῇ 7ῃ Νοεμβρίου 1913 ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν παρέδρων τῆς Δημαρχίας Χαβούς Ρεφαάτ, Ναλπάντ X' Ἐμπραϊμ καὶ X' Δαλῆ ἐσχε πρῶτα θύματα τοὺς κηπουροὺς καὶ εἴτα τοὺς λοιποὺς ἐπαγγελματίας, οἵτινες κατεστράφησαν οἰκονομικῶς. Πᾶσαι δ' αἱ κατὰ τῶν μπούκοταζήδων καταγγελίαι καὶ διαμαρτυρίαι μου ἀπέβαινον εἰς μάτην. Ἡ ἀπάντησις τῶν ἀρχῶν ἦτο, δτι τὸ μπούκοτάζ ἐκήρυξε τὸ ἔθνος καὶ διὰ τοῦτο ἡ Κυδέρνησις δὲν ἤδύνατο νὰ ἐπεμβῇ εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ἐπειδὴ παρὰ πάντα τάπανθρωπα ταῦτα μέσα οἱ ὅμογενεις οὐδόλως ἐσκέρθησάν ποτε νὰ ἐγκαταλίπωσι τὸ γενέθλιον ἔδαφος, ἀλλὰ καρτερικῶς τὰ πάντα ὑφίσταντο τρέφοντες τὴν παρήγορον ἐλπίδα, δτι θ' ἀπετίνασσον ἀργὰ ἢ γρήγορα τὸν βαρβαρικὸν ζυγὸν καὶ θ' ἀπέλαυνον τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν, ἡ τουρκικὴ Κυδέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ τελευταῖον καὶ δραστικώτατον ἐξοτικὸν μέτρον, τουτέστι τὸν διωγμόν. Διὸ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1914 ἤρξατο ὅπλίζουσα τοὺς μωαμεθανοὺς μὲ ὅπλα καὶ ἀφθόνους σφαίρας, ὡς μοὶ ἐξεμυστηρεύθη ὅμογενής στρατιώτης ὁνόματι Εὔστ. Βασιλείου, ὅστις πονήρως φερόμενος ἀπέφυγε νὰ μεταβῇ ἔκει ἔνθα ὁ ἀγώτερος ἀξιωματικὸς ἀπέστειλεν ἀπὸ σκοποῦ μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐλλήνων στρατιωτῶν καὶ κρυθεὶς ὅπισθεν δρυιθῶνος εἶδε τὴν ἐκ τοῦ στρατῶνος διανομὴν τῶν ὅπλων καὶ σφαιρῶν εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντας μουσουλμάνους τῆς πόλεως καὶ τῶν πέριξ χωρίων, οἵτινες καὶ πανικὸν προυκάλεσσαν ἐκ τῶν πρὸς σκοπούς οἰλὴν συχγῶν πυροβολισμῶν ἀνὰ τὰ χωρία, δπότε ὁ καϊμακάμης προσεκάλεσε τοὺς Τούρκους μουστάρηδες καὶ διέταξεν αὐτοὺς νὰ συστήσωσι τοῖς λαβοῦσιν ὅπλα νὰ μὴ μεταχειρίζωνται αὐτά, ἀλλὰ νὰ φυλάξωσι δι' ὠρισμένην εὐκαιρίαν, δπότε θὰ ἔδιδεν αὐτὸς τὸ σημεῖον τῆς ἐπιθέσεως.

Οὗτως εἶχεν ἡ κατάστασις, δτε περὶ τὰ μέσα Μαρτίου διενεμή-

Θησαν εἰς τοὺς μωαμεθανούς μουχτάρηδες τῆς πόλεως καὶ τῶν χωρίων ὑπὸ τοῦ στρατολογικοῦ γραφείου ἔγκλειστοι ἐνσφράγιστοι φάκελοι μὲ τὴν αὐστηρὰν σύστασιν νὰ φυλάττωσι τούτους καλῶς εἰς ἀσφαλὲς μέρος, ἵνα μὴ ἀπολεσθῶσιν ἢ ἀνοιχθῶσι παρὰ εἰς ὁρισμένην ἡμέραν, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ παραβάτης θὰ ἐτιμωρεῖτο αὐστηρῶς.

Ταῦτα πληροφορηθέντες οἱ διμογενεῖς ἥρξαντο ν' ἀνησυχῶσι καὶ νῦν σκέπτωνται τί ἄյρα γε ἐμπεριεῖχον οἱ φάκελοι οὗτοι, δόποτε μεταδάξεις εἰς τὸ διοικητήριον ἔζητησα ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ διοικητοῦ περὶ τῶν φακέλων, δὲν παρέλιπον δὲ ν' ἀναφέρω εἰς αὐτὸν διτὶ ἡ διανομὴ αὐτῶν εἰς μόνους τοὺς μουσουλμάνους ἀνησύχησε τοὺς Ἐλληνας.

Εἰς ἀπάντησιν ὅμως μαὶ ἐδηλώθη διτὶ πρόκειται περὶ στρατολογίας κατὰ τὰ νεωστὶ φηφισθέντα στρατολογικὰ νομοσχέδια καὶ διτὶ ἑτοιμάζονται τοιοῦτοι φάκελοι νὰ διανεμηθῶσι καὶ εἰς τοὺς Ἐλληνας μουχτάρηδες. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔσπευσα νὰ καταστήσω ταῦτα γνωστὰ εἰς τε τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Ἐφέσου καὶ τὸ ἐν Κυδωνίαις Ἑλληνικὸν Προξενεῖον. Ὁντως μετά τινας ἡμέρας διενεμήθησαν καὶ εἰς τοὺς Ἐλληνας μουχτάρηδες ἀνὰ εἰς ἐνσφράγιστος φάκελος μὲ τὰς αὐτὰς ώς καὶ ἀνωτέρω συστάσεις.

Τῇ 27ῃ Μαρτίου διοικητὴς Κεμερίου Φουάτ βέης μετατίθεται εἰς Ἀδραμύττιον καὶ μετὰ μίαν ἑδδομάδα φθάνει ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διέσας διοικητὴς Φεχρῆ βέης πρώην διοικητὴς Ὁχρίδος, ἐξ ἣς καὶ κατήγετο. Μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ νέου διοικητοῦ δὲν παρῆλθον πολλαὶ ἡμέραι καὶ φθάνει ὑποπτόν τι πρόσωπον, φιλοξενούμενον παρὰ τῷ διοικητῷ, Φερίτ βέης. Ὡς δ' ἐπληροφορήθην ἡτο πρώην ἀρχιαστυνόμος Κωνσταντινουπόλεως. Περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου ἔφθασαν καὶ ἔτερα δύο ὑποπτα πρόσωπα, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἰς ὡνομάζετο Μουσᾶ βέης, δὲ ἔτερος Φερίτ βέης.

Μετά τινας ἡμέρας φθάνει καὶ τις πρώην ὑπάλληλος τῆς Ρεζῆ ἐν Ἀδραμυττίῳ, Ἰσμαήλ Χακῆ βέης, δοτις κατὰ τὸν διωγμὸν διωρίσθη καὶ δήμαρχος Κεμερίου, μετατεθεὶς μετὰ ταῦτα ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔδιστητα εἰς Κυδωνίας. Ἀπαντεῖς δ' οὗτοι μετὰ τοῦ διοικητοῦ καὶ διαφόρων ἀλλων προσώπων ἐλάμβανον μυστικὰς συνεντεύξεις.

Τῇ 16 Μαΐου κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν τὸ τευρκικὸν ἀντιορπιλλικὸν «Πελέγκι Δεριά», ἀμέσως δ' ὁ διοικητὴς παραλαβὼν

τὸν πρόεδρον τοῦ πταισματοδικείου **Νασμῆ βέην**, τὸν ἀνακριτὴν **Βε-
κήφ βέην**, τὸν ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς **Σουρεγιὰ ἐφένδην**, τὸν
δῆμαρχον **Χιλμῆ**, τὸν πρόεδρον τοῦ κομιτάτου «Ἐνώσεως καὶ Προ-
όδου» **X** "Αλῆ βέην, τὸν δημαρχιακὸν ἱατρὸν καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ φι-
λοξενούμενον ὕποπτον πρόσωπον μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ ἀντιτορ-
πιλλικοῦ πάντες δ' οἱ ἀνωτέρω μετὰ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ λιμενάρ-
χου ἀνηλθον ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ ἀντιτορπιλλικὸν τοῦτο κατόπιν κατέ-
πλευσε καὶ εἰς τοὺς λιμένας Ἀδραμυττίου καὶ Κυδωνιῶν, ὡς δ' εἰ-
κάζεται, ἐπ' αὐτοῦ ἐπέβαινον μέλη τοῦ ναοτουρκικοῦ κομιτάτου, ἃτινα
ἔδιδον τὰς ἀπαιτουμένας δόηγίας εἰς τὰς διαφόρους διοικητικὰς ἀρ-
χὰς πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀπαισίου αὐτῶν σχεδίου.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀνωτέρω ἐκ τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ δ'
Ἀλβανὸς ἀστυνόμος **Ούσεΐν** ἐφένδης κατὰ διαταγὴν τοῦ καίμα-
κάμη ἐδήλωσεν εἰς τοὺς δηλισθέντας βασιδουζάύκους Κεμερίου ὅτι
ῶφειλον περὶ τὸ μεσονύκτιον παραλαμβάνοντες τὸν δηλισμόν των νὰ
προσέλθωσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον.

Κατὰ τὴν δρισθεῖσαν ὥραν πάντες οἱ προσκληθέντες προσῆλθον
εἰς τὸ δημαρχεῖον, δποι διοικητής, παρόντων τοῦ δημάρχου, δη-
μαρχιακοῦ ἱατροῦ, τοῦ χότζα **Σουνδοῦ** ἐφένδη, τῶν Τούρκων πα-
ρέδρων καὶ μουχτάρηδων, τῶν ἀρχικομιτατζήδων **Μουσᾶ** βέη καὶ
Φερήτ βέη, ἐδήλωσεν εἰς αὐτοὺς δτι κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνή-
σεως ἐν Κεμερίῳ συνιστάτο ἀνταρτικὸν σῶμα, τὸ δποῖον ἐν
ῶρισμένῃ ἡμέρᾳ ὔφειλε νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τῶν Ἐλλήνων
λεηλατῶν, ἀτιμάζον, τρομοκρατοῦν καὶ κακοποιοῦν πάντα ἀπι-
στον καὶ δτι ὔφειλον καὶ αὐτοὶ πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἔθνους νὰ
καταταχθῶσιν εἰς τὸ σῶμα τοῦτο. Ἐπὶ τῆς τραπέζης εὑρίσκετο
χοράνιον, ἐφ' οὗ ὡρκίσθησαν πάντες. Σύναμα δὲ συνέστησαν εἰς αὐ-
τοὺς δτι ὔφειλον νὰ κρατήσωσιν ἄκραν ἐχεμυθίαν, διότι ἐν ἐγαντίᾳ
περιπτώσει, ἐὰν τυχόν τις ἐξ αὐτῶν ἥθελε καταστῆσει γνωστὰ εἰς
Ἐλληνά τινα τάνωτέρω, οὗτος θὰ ἐδολοφονεῖτο ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ
δργανώσεως.

**Πάντα τάνωτέρω ἔμαθον παρ' αὐτόπτου καὶ αὐτηκόσου
Τούρκου.**

Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἰδὼν τὰς ὑπόπτους κινήσεις τῶν
Τούρκων καὶ τὰς καθ' δμῆλους μυστικὰς αὐτῶν συνεννοήσεις μετέβην

εἰς Κυδωνίας, δπως καταστήσω ταῦτα πάντα γγωστὰ πρὸς τὰ ἔκει κέντρα καὶ ζητήσω δόηγίας περὶ τοῦ πρακτέου.

20η Μαΐου. Ἐπιστρέφων ἐκ Κυδωνίῶν ἐπληροφορήθην καθ' ὅδὸν εἰς Γκιουμέτσιον ὅτι τὴν νύκτα τῆς 19ης πρὸς τὴν 20ὴν ἐγχώριοι μωαμεθανοὶ τοῦ Πελίτκιοῦ, μεταξὺ τῶν δποίων ἡσαν καὶ μερικοὶ ἐκ τῶν προυχόντων καὶ δὴ προδεβηκότες τὴν γῆικίαν, παραδιδούσαντες τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκ τῶν δμογενῶν Δημ. Δεγρένη, ἀφοῦ ἔξυλοκόπησαν αὐτόν τε καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ εὑρισκομένους **Κ. Ζαχαράκην** καὶ τὰς γυναικας **Γαρουφαλλιὰν** καὶ τὴν κόρην της **Κωνσταντίαν**, ἣς ἀπέσπασαν δλόκληρον ἵτην κόμην, ἐλήστευσαν αὐτούς, ἐδεδήλωσαν τὰς ἄγιας εἰκόνας καὶ ἡθέλησαν νὰ ἀτιμάσωσι τὴν μνηστὴν τοῦ Ζαχαράκη, ἵτις κατώρθωσε νὰ σωθῇ ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀνθρωποφάγων τεράτων χάρις εἰς τὴν πολύωρον ἀμυναν αὐτῆς καὶ τὸ ἐπελθὸν φῶς τῆς ἡμέρας.

Τὸ ἐκ προμελέτης τοῦτο ἐγχείρημα ἀποδεικνύει τρανῶς καὶ ἡ προηγηθεῖσα διακοπὴ τῶν τηλεφωνικῶν συρμάτων τοῦ ἐκ τῶν ἐμπόρων κ. **Δηγελάρα**, ἀτινα συνέδεον τὸ χωρίον μετὰ τοῦ Κεμερίου, καὶ τὸ δεσμὸν πασῶν τῶν θυρῶν τῶν πλησίον οἰκιῶν, ἵνα μὴ σπεύσωσιν εἰς βοήθειαν τῶν γοερῶς ιραυγαζόντων δυστυχῶν θυμάτων.

'Η ἐκ τῶν νυκτεριγῶν τούτων γεγονότων ταραχὴ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου, ὃν οἱ πλεῖστοι τυγχάνουσιν ἀποικοὶ ἐκ Μοσχονησίων, ἥτο μεγάλη. Πολλοὶ δὲ ἐκ τούτων ἥρξαντο φεύγοντες εἰς Μοσχονήσια. Οἱ ἴδιοι δμως κακοποιοὶ καταλαβόντες τὰς πέριξ δδούς συνελάμβανον τοὺς ἀπερχομένους καὶ ἐλήστευον αὐτούς. Ἐκ τούτων ἀναφέρομεν δνομαστὶ τοὺς ἔξῆς παθόντας: **Σίμον Γιαπετζῆν**, **Γ. Νιαβέλην**, **Αλ. Κατσικογιάννην** καὶ **Π. Α. Κατσικογιάννην**. Παρὰ τοῦ τελευταίου μάλιστα ἀφήρεσαν καὶ τὸ ἀμάξιον τοῦ ἐν Κυδωνίαις ίατροῦ κ. **Μ. Τζούγα**, παρ' ϕ ὑπηρέτει.

Ταῦτα πάντα, ὡς ἔγραψα ἀνωτέρω, ἐπληροφορήθην ἐν Γκιουμετσίῳ, ἀμέσως δὲ μετέβην εἰς τὸν τόπον τῶν γεγονότων, δτε συναντήσας καθ' ὅδὸν τοὺς ἴδιους παθόντας ἐξηκρίβωσα τὴν ἀλήθειαν τῶν λεχθέντων μοι.

Τούτους παρέλαβον ἐν τῇ ἀμάξῃ μου παρὰ τὰς ἐνστάσεις τῶν, διότι, ὡς μοὶ εἶπον, οἱ μωαμεθανοὶ ἡγαγον αὐτοὺς δέροντες μέχρι Καραγατσίου καὶ τοὺς ἡπείλησαν νὰ μὴ διευθυγθῶσιν εἰς Κεμέριον,

ἀλλ' εἰς Κυδωνίας. Μόλις ἔξεκινήσαμεν συναντῶμεν ἔξωθι τοῦ Πελίτκιοῦ τὸν καϊμακάμην Κεμερίου μεθ' ἑτέρου ἀγνώστου εἰς τὰ μέρη ἡμῶν προσώπου, φέροντος στολὴν κομιτατζῆ μετὰ βουλγαρικοῦ καλπακίου, εἰς δὲ ἔξεθηκα τάνωτέρω καὶ τῷ προέτεινα νὰ μεταβῶμεν ὅμοιοι εἰς Πελίτκιοῦ, διὰ νὰ ἔξετασωμεν τὴν κατάστασιν. Ἀλλ' ἐκεῖνος προφασισθεὶς ἐργασίαν εἰς Καραγάτσιον ὑπεσχέθη ὅτι θὰ διέλθῃ ἐκ Πελίτκιοῦ, διπερ ὅμως δὲν ἐπράξεν.

Φθάσας εἰς Κεμέριον μετέδην αὐθωρεὶ παρὰ τῷ ἀρχηγῷ τῆς αὐτόθι χωροφυλακῆς, ὅπως οἱ συνεπιβάται μου καταθέσωσι τὰ παθήματά των. Ἐκεὶ συγήντησα καὶ δεύτερον ὑποπτον πρόσωπον φέρον στολὴν ἐντελῶς ὅμοιαν τῆς τοῦ πρώτου. Ἄφοῦ κατέθηκα τὰ γεγονότα, ἥρώτησα τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς, ἃν θὰ στείλη νὰ συλλάβῃ τοὺς ταραξίας, ἐκεῖνος δ' ἀπήντησεν ὅτι θὰ τοὺς προσκαλέσῃ...τηλεφωνικῶς.

Τῇ ἐσπέρᾳ ἐκείνη ἐπληροφορήθην ὅτι ἡ Α. Σ. ὁ ἄγιος Ἐφέσου εύρισκετο εἰς Φρένελι, ὅπου ἔφθασα καὶ ὅπου μοι ὑπεδείχθη νὰ καταστρώσω ταῦτα εἰς λεπτομερῆ ἔκθεσιν, διπερ δὲν ἥδυνήθην νὰ πράξω ὡς ἐκ τῶν ἐπακολουθησάντων γεγονότων.

Ἐπιστρέψας εἰς Κεμέριον παρετήρησα μέγαν ἀναδρασμὸν παρὰ τοὺς μουσουλμάνους, πολλαὶ δὲ δυσάρεστοι φῆμαι ἀπὸ στόματος εἰς στόμα διαδοθεῖσαι ἐνέσπειραν τὸν πανικὸν εἰς τοὺς ὅμοιγενεῖς, οἵτινες διήρχοντο τὰς ὥρας ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ ἀγωνίᾳ, ἥτις ἐπετείνετο ἐκ τῶν τῇ προτεραίᾳ γενομένων ἐπιθέσεων ἐναντίον τῶν καρακατσαναίων ποιμένων, καθ' ἃς ἐκλάπησαν τοῦ τζέλιγκα Γ. Γιούγκου 3,000 πρόσωπα καὶ 200 ἵπποι, τοῦ τζέλιγκα Σπύρου 2,500 πρόσωπα καὶ 150 ἵπποι, τοῦ τζέλιγκα Στέλιου 500 πρόσωπα καὶ 20 πποι. Ἀφηρέθησαν συγχρόνως παρὰ τῶν ἰδίων καὶ δσα ἔφερον χρήματα, ἐφόνευσαν τὸν καρακατσαναῖον Μπαρμπαθανάσην, ἀγνοεῖται δ' ἡ τύχη δύο ἄλλων. Κατὰ τὴν ἐπίθεσιν μία καρακατσαναία ἀπώλεσε τὸ δρέφος της, διπερ τῇ δραστηρίᾳ μου ἐνεργείᾳ ἀνευρέθη μετὰ δύο ἡμέρας. Κατὰ τὴν ἰδίαν νύκτα ἐπετέθησαν ἐναντίον τοῦ μύλου τοῦ Ν. Τσακίρη, διη ἔδειραν καὶ μὴ εύρόντες παρ' αὐτῷ χρήματα διήρπασαν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ καὶ τὰς ὑπερπεντήκοντα κυψέλας, αὐτοῦ μόλις κατορθώσαντος νὰ σωθῇ τρεφόμενος ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐντὸς θάμνων μὲ βίζας χόρτων. Ἐπίσης κατὰ τὴν ἰδίαν νύκτα

διηρπάγησαν ἐκ τῆς ἐπαύλεως **Εὐαγ.** Βαλανιδᾶ πράγματα ἀξίας 300 λιρῶν καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου πράγματα ἀξίας 100 λιρῶν.

21η Μαΐου. — Κατὰ τὴν νύκτα ταῦτην βασιθουζοῦκοι περιερχόμενοι τὰς ὁδοὺς Κεμέρου μὲ ἀντίκλειδας ἥγοιςι γον τὰς οἰκίας ληστεύοντες αὐτάς. Ἐπετέθησαν περὶ τὸ μεσονύκτιον ἔνοπλοι ἐναντίον τῆς οἰκίας τοῦ κ. **N. Μάγου,** καθ' οὗ ἦρξαντο πυροβολοῦντες. Οἱ δηθεὶς Μάγος εὑρεθεὶς ἐν νομίμῳ ἀμύνῃ ἡναγκάσθη νὰ πυροβολήσῃ καὶ ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς ἐπιτεθέντας, ἀλλὰ τῇ πρώτᾳ συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἐδάρη ἀγνηλεῶς.

Ἐλήστευσαν τὴν οἰκίαν τοῦ κ. **K. Μπουρούλη,** ἣν ἤρήμωσαν, ώς καὶ τὸ κατάστημα **Ηλ. Πασχάλη.** Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπληροφορήθην παρὰ παθόντων, ὅτι ἐκλάπησαν τοῦ Ἀλέξη Κασάπη 70 πρόσδιτα, τοῦ Ἀπ. Καραμούτσου 250 πρόσδιτα, διαφόρων δ' ἄλλων χωρικῶν τὰ ζεύγη καὶ τὰ γεωργικὰ ἔργαλεῖα καὶ αἱ αἴγες τῶν οἰκιῶν, ἀπὸ δὲ τὸ κατάστημα τοῦ **Ευστρατ.** Ἀνεμωτήσου ἐκλάπησαν 40 λίραι καὶ διάφορα ἐμπορεύματα, ἀνοιγείσης διπῆς ἐκ παρακειμένου τουρκικοῦ καταστήματος. Ταυτοχρόνως δμιλοὶ διοπαλιφόρων καὶ ωπλισμένων περιέτρεχον τὰς ὁδούς ἀπειλοῦντες πάντα Ἑλληνα. Ἀντιληφθεὶς ταῦτα ἔσπευσα καὶ συνήντησα αὐτοὺς πρότινος οἰκίας, εἰς ἣν ἐπειρῶντο νὰ θέσωσι πῦρ, διότι ἐζήτουν παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἣ ἐν περίστροφον ἢ πέντε λίρας. Εἰς παρατήρησίν μου, ὅτι ἐνταῦθα ὑπάρχει Κυδέρνησις, μοὶ ἀπήντησαν ὅτι δὲν ἀναγνωρίζουσι ταῦτην. Μετέδην ἀμέσως παρὰ τῷ καϊμακάμῃ καὶ διεμαρτυρήθην, ἀλλ' οὗτος ἤρεσθη νὰ λάβῃ σημειώσεις καὶ οὐδὲν περιπλέον.

Κατόπιν τούτων προσεκάλεσα τὰ κοινοτικὰ σωματεῖα πρὸς σύσκεψιν, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη νὰ μεταβῶ μεθ' ἐνὸς δημογέροντος εἰς συνάντησιν τοῦ ἀγίου Ἐφέσου εἰς Φρένελι, διότιν μετὰ σύσκεψιν ἐστάλησαν δύο τηλεγραφήματα, ἐν πρὸς τὰ σεδαστὰ Πατριαρχεῖα καὶ ἐν πρὸς τὸν καϊμακάμην Κεμέρου, παρὰ τοῦ ἀγίου Ἐφέσου. Ἐπιστρέψων εἰς Κεμέριον συνήντησα καθ' ὅδὸν τὸν ἐκ τῆς περιφερείας μου Ἱερέα Καραχατσίου **Γεννάδιον** μεθ' ἐνὸς ἐκ τῶν προκρίτων, οἵτινες διὰ μελανωτάτων χρωμάτων περιέγραψαν τὸν γενόμενον ἐκπατρισμὸν καὶ τὴν διαρπαγὴν τοῦ χωρίου αὐτῶν συμβᾶταν αὐθημερόν.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου ἐπληροφορήθην παρ' διμογενοῦς ἀμαζηλάτου ὅτι εἰς τὴν γέφυραν Ούκούφ-κιοπροῦ μᾶς εἶχε στηθῆ ἐνέδρα

ὅπο κομιτατζήδων, ἃν τὸ ἐπιδεξίως ἀπεφύγομεν φθάσαντες πεζῇ εἰς Κεμέριον. Ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου διέρρηξαν κατὰ τρόπον παταγώδη τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ κ. Θηραμένους Τουλούμογλου εἰς δλίγων βημάτων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ καιμακάμη καὶ διήρπασαν ὑπὸ τὰ δύματα τῆς ἀστυνομίας πραγματείας ἀξίας ἄνω τῶν 1,200 λιρῶν, ἀς μετέφερον δι' ἀμαξῶν, μεταξὺ δ' αὐτῶν εἰργάζετο καὶ τὸ κάρρον τῆς δημαρχίας. Ἐπίσης διήρπασαν τὸ κατάστημα τοῦ Δημ. Κοζαΐση· κατὰ τὴν διαρπαγήν ὁ ἐκ τῶν δημογερόντων κ. Ι. Ζούρος, οὗτος ἡ οἰκία εἶνε πλησίον τοῦ καταστήματος, εὑρισκόμενος εἰς τὸ παράθυρον εἰδε τὸν καιμακάμην προσπαθοῦντα δῆθεν ν' ἀναχαίτισῃ τὴν διαρπαγήν, ἀπήντησαν δ' εἰς αὐτὸν οἱ διαρπάζοντες ὅτι «ὁ χιλιαρχὸς ἔχει εἰδῆσιν» (μπλν-πασινήν χαμπαρή δάρ). Ἐπειδὴ δὲ ὁ καιμακάμης τῇ ἐπιούσῃ εἰς σχετικὴν παρατήρησίν μου ὀμολόγησεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν Κεμερίῳ χιλιαρχὸς, ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ δύο ὑποπτοι ἀπετέλουν βαθμοῦχα μέλη τῆς ἀνθελληγικῆς δργανώσεως (1). Ἐπίσης οἱ φαυλόδιοι διήρπασαν ἐκ τοῦ ἀρτοποιείου Θεοδώρου Ψωμᾶ ἀλευρα, ἐλήστευσαν δὲ τὰς οἰκίας Κ. Μηλιᾶς καὶ Ἀπ. Ρωμελιώτου. Ἐπὶ πλέον ἐκλάπησαν ἐκ τῶν στάδλων ἵπποι τοῦ Θ. Ζερβόγλου εἰς ἀπόστασιν πέντε βημάτων ἀπὸ τοῦ διοικητηρίου, πρὸ τῆς θύρας δ' αὐτοῦ ἐφύλαττε σκοπός, τοῦ Ι. Ζούρου, Κ. Σεβαστοῦ, Δ. Βοστάνη καὶ Θεοφάνους Κεραμιδᾶ. Τοῦ τελευταίου τούτου τοὺς ἵππους ἤρπασαν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ υἱοῦ του, ἐνῷ μετέφερεν αὐτοὺς πρός τι φρέαρ ἵνα τοὺς ποτίσῃ. Ἀπό τινος κηπουροῦ ἤρπασαν τὸν ἵππον, διότι ἡδυνάτει νὰ δώσῃ τὴν ζητουμένην ἀπό τινα μποϊκοτατέζην λίραν, ἐνῷ ἀφ' ἐτέρου τῇ χήρᾳ Τζαννῆ ἔχασεν ἀγελάδας καὶ μόσχους περὶ τοὺς δέκα.

22^η Μαΐου.— Μαθόντες ταῦτα μετέβημεν τῇ πρωΐᾳ μετὰ τῶν μελῶν τῶν κοινοτικῶν σωματείων εἰς τὸν καιμακάμην καὶ κατηγγείλαμεν τὰς εἰρημένας βιαιότητας. Ἄλλ' οὗτος κατὰ τὸ σύνηθες ἤρκεσθη νὰ λάβῃ σημειώσεις περὶ τῶν ὑφ' ήμῶν λεγομένων καὶ νὰ δώσῃ ὑποσχέσεις ἀσαφεῖς καὶ ἀορίστους.

Μὴ ἀρκεσθέντες εἰς ταῦτα ἐτηλεγραφήσαμεν εἰς τὰ σεβαστὰ Πατριαρχεῖα ὡς καὶ εἰς τὸν πρωθυπουργόν. Αὔθημερὸν Τούρκοι πρόκριτοι περιερχόμενοι τὰ ὄδοις προέτρεπον εἰς μετανάστευσιν τοὺς

(1) Ως ἐπληροφορήθην, τὸν βαθμὸν τοῦ χιλιαρχοῦ ἔφερεν ὁ Μουσᾶ βέης.

Ἐλληνας. Συγχρόνως ἐπληροφορήθην ὅτι αἱ κάτοικοι Δερένιοι ὑπὸ ἐφίππων δύθωμαν διδηγούμενοι μετεφέροντο εἰς τὴν παραλίαν. Ἐσπευσα νὰ τοὺς ἀναχαιτίσω, ἀλλ' ὁ ἡγούμενος τῆς ἐφίππου συνοδεῖας μοὶ εἶπεν ὅτι εἶχε διαταγὴν παρὰ τοῦ καϊμακάνη νὰ μεταφέρῃ αὐτοὺς μέχρι τῆς παραλίας καὶ ὅτι πρὸς παράδοσιν αὐτῶν ἔχορειάζετο νεωτέρα διαταγὴ. Τὴν σχετικὴν ἀδειαν μὴ ἀναμείνας παρέλαβον αὐτοὺς καὶ τοὺς ὠδήγησα εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτῶν ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου **Μαχμούτ**. **X'** Χασὰν ἥρπασεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἱερέως ἀργυρᾶν τιγα εἰκόνα τῆς Ἀγίας Τριάδος, εἰ καὶ κατήγγειλα δὲ τοῦτον πρὸς τὸν καϊμακάμην, οὗτος εἰς οὐδὲν διάβημα προέβη.

Καθ' ἣν στιγμὴν παρελάμβανον τοὺς κατοίκους Δερένιοι ἀντελήφθην ὅτι ὁ δήμαρχος **Χιλμῆ** καὶ τινα μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου διένειμαν εἰς τοὺς ἀναχωροῦντας χαρτία ἐσφραγισμένα, ἀτινα συνίστων νὰ ἐπιδειχνύωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς κακοποιοὺς πρὸς σωτηρίαν ἀπὸ τῆς ληστεύσεως. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκ χωρικῶν τοῦ χωρίου Δαγλίδαινα ἔμαθον ὅτι τὸ χωρίον αὐτῶν ὑπέστη ἐπίθεσιν, αἱ οἰκίαι διηρπάγησαν, ἐτραυματίσθησαν δ' ἐντὸς τῶν οἰκιῶν αὐτῶν ὁ **Π. Μητροπολίτης** καὶ ὁ ἔβδομηκοντούτης γέρων **N. Τσομπάνης**, ἐφονεύθη δ' ἐντὸς τοῦ ἐλαιοκτήματος αὐτοῦ ὁ **Στέλλος Γιαπιτζῆς** καὶ ἔνεκα τούτων κατέφυγον εἰς τὴν παραλίαν. Εἰς τὴν σκάλαν Κεμερίου ἔδειραν καὶ ἐλήστευσαν τὸν κηπουρὸν **Κλεάνθην Καβέτσον** εἰς ἀπόστασιν δεκαπέντε βημάτων ἀπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ. Καὶ εἰς σχετικὴν μου παρατήρησιν ὁ δεκανεὺς τοῦ σταθμοῦ μοὶ εἶπεν ὅτι μόλις εἶχε κατακλιθῆ καὶ δὲν ἔλαθε γνῶσιν τοῦ καταγγελλομένου ἐκτρόπου. Τὰ αὐτὰ ἔπαθον καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Τσουρούν καταφυγόντες εἰς **"Ακ-Τσαϊ"**.

23η Μαΐου. Συνελήφθη ἐν μέσῃ ἀγορᾶς Κεμερίου ὑπὸ τῶν βασιδουζούκων ὁ ἵερεὺς Καραγατσού Γεννάδιος κατηγορούμενος ὅτι συγέλεγε χρήματα ὑπὲρ τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου. Οἱ αὐτοὶ ταραξίαι ἀναφανδὸν παρεκίνουν τὸν λαὸν εἰς μετανάστευσιν θέτοντες προθεσμίαν μέχρι τῆς 8ης ὥρας τσουρκιστί. Φοδηθέντες οἱ δμογενεῖς ἥρξαντο ἐκποιοῦντες τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν εἰς εὔτελεστάτας τιμάς. Οὕτως δὲν τῶν προκρίτων κ. **"Αντ. Κινδιλῆς** ἐπώλησε τὰς πραγματείας του ἀξίας ἄνω τῶν 2.300 λιρῶν εἰς τὸν ἐκ τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ πρόεδρον τοῦ νεοτουρκικοῦ κομιτάτου **X''** **"Αλῆ βέην**

ἀντὶ 380 λιρῶν μόνον, καὶ ἔκ τούτων ἔλαβε μόνον 50, τὰς δὲ λοιπὰς εἰς γραμμάτια. Ἐπίσης δὲ **M. Καζάζης** ἐπώλησε πραγματείας ἀξίας ἄνω τῶν 800 λιρῶν ἀντὶ 120 λιρῶν εἰς τὸν **Χαφούζ Ρεσάτ** πρωτεργάτην τοῦ μπούκοτάζ. Ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι δμογενεῖς παρεχώρησαν τὰ καταστήματά των εἰς διαφόρους μωαμεθανοὺς εἰς εὐτελεστάτας τιμάς. Αἱ ζημίαι εἰνε μεγάλαι: ἔλαια ἀξίας 60—70 γρ. τὸ λαγήνιον ἐπωλήθησαν μόνον πρὸς 15—20 γρ. Αἱ δὲ βιαιοπραγίαι δὲν ἦσαν δλιγάτεραι ἐπὶ τῆς δδοῦ Σκάλας· συνέλαβον τὸν υἱὸν τοῦ Σάββα Γιαπετζῆ μεταβαίνοντα ἐφ' ἀμάξης μετ' ἄλλων διθωμανῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ δημαρχιακὸς ἴατρός, καὶ τὸν ἐλήστευσαν παραλαβόντες καὶ τιγα κοσμήματα τῆς γυναικός του.

Κατόπιν πάντων τούτων ἔδηλώθη μοι παρὰ τοῦ ἰδίου καϊμακάμη προφορικῶς, δτὶ συνεστάθη ἐπιτροπὴ πρὸς καταγραφὴν τῶν ἐπίπλων τῶν ἔκδιωχθέντων καὶ δτὶ διωρίσθην μέλος αὐτῆς. Κατεγράψαμεν μερικὰς οἰκίας. Ἀλλὰ τῇ ἐπομένῃ, δτὲ μοὶ ἐκόμισαν τὸ διοριστήριον ἔγγραφον, εἰδον ἀναφερόμενον ἐν αὐτῷ δτὶ «οἱ πολῖται ἐκπατρίζονται οἰκείᾳ βουλήσει» καὶ διὰ τοῦτο ἐθεώρησα ἐπιβεβλημένον νὰ μὴ συμμετάσχω πλέον τῶν ἐργασιῶν τῆς εἰρημένης ἐπιτροπείας.

24η Μαΐου.—Ἡ αὐτὴ κατάστασις, τρομοκρατία κτλ. καὶ προτροπαὶ πρὸς μετανάστευσιν, ἔως δτου ἐξεκενώθη ἡ πόλις.

Τῇ προτεραίᾳ ἀργὰ ἦλθεν ὁ μουτεσαρίφης **Καρασῆ** (Βαλίκεσερ), πρὸς δὸν ἔσπευσα παραπονούμενος. Καὶ αὐτὸς ἐφάνη ἀφειδῆς μόνον εἰς ὑποσχέσεις. Τῇ πρωταρχῇ ζητήσας ἔλαboν στρατιώτας, ὅπως μεταβῶ εἰς Σκάλαν, ἀλλὰ δὲν ἦδυνήθην νὰ καταπείσω τοὺς ἐν τῇ Σκάλᾳ πρὸς ἐπιστροφήν, οὓς ἐμιμήθησαν ἦδη καὶ οἱ κάτοικοι Δερέκιοι.

25η Μαΐου.—Μείνας μόνος μετ' ὀλίγων ἥτοι μάσθηγν πρὸς ἀναχώρησιν παραλαβὼν τὰ ἱερὰ ἄμφια καὶ τὰ ἀρχεῖα· τὴν ἀπόφασίν μου ταύτην μεταβάς ἀνεκοίνωσα εἰς τὸν καϊμακάμην, δστις μὲ ἐδέχθη τώρα φιλοφρονέστατα προσενεγκών μοι καὶ καφέν, μετ' ὀλίγον δὲ ἦλθε καὶ ὁ μουτεσαρίφης, δστις μοὶ εἶπε ξηρῶς δτὶ δὲν ἐπρεπε ν' ἀναχωρήσωμεν· μὲ ἥρωτησε δὲ εἰς τίνα θὰ παραδώσω τὰς κλεῖδας τῆς ἐκκλησίας. Ἀπαντήσας δτὶ αἱ ἐκκλησίαι καὶ τὰ σχολεῖα ἀνήκουσιν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ εἰς αὐτὰ θὰ παραδώσω τὰς κλεῖδας ἀνεχώρησα μετὰ τῆς οἰκογενείας μου εἰς Σκάλαν. Ἐκεῖ ὁ λιμενάρχης

προσήγαγέ μοι πρὸς ὑπογραφὴν ἔγγραφου, τὸ ὅποῖον ἐδήλου, ώς μοὲ
ἔλεγεν, δτὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὴν παραλίαν· τὸ ἔγγραφον ὅμως, ώς ἐπλη-
ροφορήθην, ἔλεγεν, δτὶ ἐκπατριζόμεθα οἰκειοθελῶς· ἡρνήθην νὰ
ὑπογράψω, τὸ αὐτὸ δὲ συνέστησα καὶ εἰς τὸν λαόν.

Εἰς τὴν παραλίαν ὑπέστημεν τὰ πάνδεινα, βασανιζόμενοι ὑπὸ τῆς
πείνης καὶ ἐνοχλούμενοι ὑπὸ συνεχοῦς ῥαγδαιοτάτης βροχῆς. Ἐκεί-
θεν διηλθον καὶ πάλιν πολλοὶ κομιτατζῆδες διευθυνόμενοι πρὸς τὰς
Κυδωνίας, οὓς πλησιάσας βουλγαρόφωνος κάτοικος Κεμέρου ὡμίλησε
βουλγαριστὶ, εἰς ἐρώτησίν μου δ' εἶπεν δτὶ τῷ ἀπήντησαν δτὶ πρέ-
πει νὰ φύγωμεν.

28η Μαΐου. — "Οτε ἐπληροφορήθηγ δτὶ αἱ νεάνιδες τοῦ ἐκ Κα-
ραγατσίου Ε. Μ., Δ. ἐτῶν 20 καὶ Α. ἐτῶν 16 πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν
εὑρίσκονται εἰς Κεμέριον ἔξαναγκαζόμεναι εἰς ἔξισλαμισμὸν καὶ δτὶ ἡ
μία ἐξ αὐτῶν ἐδιάσθη, ἀψηφήσας πάντα κίνδυνον ἀνηλθον ἀμέσως
εἰς Κεμέριον ζητήσας παρὰ τοῦ καϊμακάμη τὴν παράδοσιν αὐ-
τῶν εἰς ἐμέ. Οὗτος προέδαλε διαφόρους προφάσεις καὶ πρὸ τῆς ἐπι-
μονῆς μου μὲ ἀφῆκε καὶ ἔψυγεν. Αἱ νεάνιδες εὑρίσκοντο παρὰ τινὶ
Χότζα Σουκροῦ βιαζόμεναι εἰς ἔξισλαμισμόν.

29η Μαΐου. — Ἀνηλθον καὶ πάλιν εἰς Κεμέριον καὶ ἐζήτησα
παρὰ τοῦ καϊμακάμη τὰ κοράσια· μοὶ ὑπεσχέθη δτὶ θὰ τηλεγραφήσῃ
εἰς Βαλίκεσερ ζητῶν δῆγγίας. Ἀναχωρήσας μετ' ὀλίγον μετέβην καὶ
πάλιν καὶ ἐζήτησα νὰ ἴδω αὐτάς· ἀλλὰ μοὶ ἐδηλώθη δτὶ τοῦτο ἦτο
ἀδύνατον, ἀτε τῆς μεγαλυτέρας δηλωσάσης δτὶ θὰ ἡσπάζετο τὸν
μωαμεθανισμόν. Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς μου ὅμως ὁ καϊμακάμης διέταξε
νὰ δῆγγήσωσιν αὐτὰς εἰς τὸ διοικητήριον ἐνώπιόν μου, ὅπερ καὶ ἐγέ-
νετο, παρουσιασθείσης τῆς Δ. μὲ τουρκικὸν φερετζέν. Εἰς ἐρώτησίν
μου ὅμως, ἂν ἐδήλωσεν ἀλλαζοπιστίαν, εἰς ἀπάντησιν ἔξεσχισε πρὸ
τοῦ καϊμακάμη τὸν φερετζέν διαμαρτυρομένη.

Περὶ τὴν ἑσπέραν ὁ καϊμακάμης μετὰ τοῦ νεωστὶ διορισθέντος ώς
δημάρχου **Ισμαήλ Χανῆ Βέη κατ'** ἀνωτέραν, ώς μοὶ εἴπον, διατα-
γήν μετέβησαν μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν παραλίαν, ὅπου ἐδήλωσαν εἰς τοὺς
ἐκδιωχθέντας νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς ἔστιαν τῶν, διότι τῶν ἀπερχο-
μένων θὰ δημεύωνται αἱ περιουσίαι. Μερικοὶ πεισθέντες ώς καὶ μερι-
κοὶ ἐπιβάντες ἥδη τοῦ ἀτμοπλοίου «Τζαφέρ», ὄντινων ὅμως δ προ-
πληρωθεὶς ναῦλος κατεκρατήθη ὑπὸ τοῦ πράκτορος τοῦ ἀτμοπλοίου
Χατζῆ Ἀλῆ ἐφένδη προέδρου τοῦ κομιτάτου «Ἐνώσεως καὶ

Προσόδου», ἐπειστρέψαμεν εἰς Κεμέριον, δπόθεν καὶ παρέλαβον τὰς δύο νεάνιδας ὑπογράφας ἔγγραφον παραλαβῆς.

Τὴν νύκτα ταύτην, ἥτοι μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν εἰς Κεμέριον, δὲ ἐνοικιαστής τοῦ χανίου Μουσταφᾶ Ἀγᾶ Χατζῆ Ἀμέτ ἐφένδης λεηλατήσας πρῶτον τὴν ἐν τῷ χανίῳ του εὑρισκομένην ἀποθήκην τοῦ ἐκ Κυδωνίων **Π. Κατσαντώνη** ἔθηκε πῦρ εἰς αὐτὴν· τῇ πρωίᾳ δὲ ἡθέλησε νὰ ἐνοχοποιήσῃ τοὺς δμογενεῖς.

30η Μαΐου.— Οἱ δμογενεῖς κατὰ σύστασίν μου συνεκεντρώθησαν μετὰ τῶν γυναικοπαίδων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, διότι, ὡς ἐπληροφορήθην ἐξωδίκως, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην θὰ ἡρχετο δὲ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Ταλαάτ βέης. Ἐξῆλθον μετὰ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συναθροισθέντων εἰς δλίγην ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπόστασιν, ἀλλὰ τότε ἐπιφαίνεται δὲ ἀρχιαστυνόμος ὑδρίζων καὶ ἀπειλῶν, ἀποκαλέσας δέ με προδότην (χαῖν) μὲ ἔσυρε διὰ τῆς βίας εἰς τὸ διοικητήριον.

Ἐπειδὴ δὲ δὲ καὶ μακάμης πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ἀρχιαστυνόμου μοὶ εἶπεν. διὰ ἔστειλεν αὐτὸν ἐκεῖνος ἵνα μὲ καλέσῃ, δπως παραστῶ ἐπισήμως εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Ταλαάτ ὡς ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος καὶ μέλος τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπήντησα εἰς αὐτὸν διὰ, ἐὰν μὲ ἀνεγνώριζεν ὡς τοιοῦτον, ὥφειλε νὰ μοὶ μηγύσῃ τοῦτο ἐπισήμως καὶ δχι νὰ στείλῃ τὸν ἀρχιαστυνόμον ἵνα μὲ σύρη διὰ τῆς βίας, καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον ἐπιβιχρύνει περισσότερον τὴν θέσιν του· ὥφειλε δὲ νὰ γγωρίζῃ διὰ ἡμεῖς εἴμεθα αὐτόχθονες, διότι ἔγεννηθμεν καὶ ἀνετράφημεν εἰς τὰ μέρη ταῦτα καὶ δὲν ἡμεθα ὡς αὐτὸς πρόσφυγες (σικὲ μπιζέ ζόργαν ματζίρ ἐτμεγγὲ λστιόσουργονζ, ἵλακιμ μπιζ γερλήζε σενὶν κιπή ματζίρ γκελμεμίσην μπουραγγᾶ) καὶ ἐνδιαφερόμεθα πολὺ περισσότερον αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἡμῶν.

Θεωρήσας τὸ ἀξίωμά μου προσδεβλημένον παρὰ τὰς παρακλήσεις τοῦ καὶ μακάμη δὲν μετέσχον τῆς ὑποδοχῆς. Ὁλίγον μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ ὑπουργοῦ μετέβην εἰς τὴν αἰθουσαν μετὰ δύο δμογενῶν παρέδρων εὐχηθεὶς τὸ «ώς εῦ παρέστη». Μετ' ὀλίγον μὲ ἡρώτησεν Ἑλληνιστί: »Τί χαμπάρια; πῶς περνᾶτε σεῖς ἐδῶ;». Τῷ ἀπήντησα αὐτολεξεί: «Κακὰ ψυχρὰ δόξα τῷ Θεῷ, πασᾶ μου». Εἰς ἄλλην ἔρωτησιν αὐτοῦ «διατί φεύγουσιν οἱ χριστιανοί;» ἀπήντησα: «διατί νὰ μὴ φύγωσιν, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἡδυνήθη ἢ μᾶλλον δὲν ἡθέλησε νὰ τοὺς προστατεύσῃ;». Τότε διηγήθην αὐτῷ ἀπαντα τὰ διατρέξαντα λεπτομερῶς ἔγχειρίσας καὶ κατάλογον

τῶν δινομάτων τῶν πρωταρτίων. Διέταξε δ' ἐνώπιόν μου τὸν καϊμακάμην νὰ ἔξετάσῃ καὶ τιμωρήσῃ τὸν ἀρχιαστυνόμον ὡς καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν καταγγελούμενων εἰς Κων) πολιγ· τοὺς δὲ ἀπαγωγεῖς τῶν μαρτύρων νεανίδων συνέλαβε καὶ κατεδίκασεν εἰς δεκαπενταετῇ φυλάκισιν (1). Ἐπίσης συνέστησεν εἰς τὸν καϊμακάμην νὰ μισθοδοτῶμαι ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, διπερ ἐγὼ ἀπέκρουσα. Ἀφοῦ δὲ μοὶ ἔδωκε πολλὰς πολλὰς ὑποσχέσεις καὶ συνέστησε, μεταδάς μετ' ἐμοῦ εἰς Σκάλαν, τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τῶν ὑπολοίπων Ἑλλήνων, συνέστησέ μοι ἐν τέλει νὰ τηλεγραφήσω εἰς τὰ Πατριαρχεῖα περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως. Τοῦτο ὑπεσχέθη γ δι τὸ πράξω, δταν ἵδω τάποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ.

Χαρακτηρίστικὸν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἶνε καὶ τὸ ἔξῆς: Ἐνῷ δὲ ὑπουργὸς οὗτος περιώδευε πρὸς κατάπαυσιν δῆθεν τῶν διωγμῶν, οὔτε καν μίαν λέξιν ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς πρὸ τοῦ διοικητηρίου συναθροισθέντας Μῶαμεθανοὺς περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀφίξεώς του· ἀλλ' ἐκ τοῦ διοικητηρίου μεταδάς εἰς τὸ δημαρχεῖον καὶ προσκαλέσας εἰς ἴδιαιτέραν συγέντευξιν τὰ ὅργανά του, δοὺς δὲ τὰς ἀπαιτουμένας δδηγίας πρὸς ἔξακολούθησιν τοῦ διωγμοῦ ἀνεχώρησεν εἰς Κυδωνίας (2).

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἀπάντων τῶν διμογενῶν ἐκ τῆς παραλίας τῇ 1ῃ Ιουνίου οἱ κάτοικοι Δερέκιοι μετέθησαν εἰς τὰς ἑστίας των, ἀλλὰ καταστάσης ἀδυνάτου τῆς παραμονῆς των ἥλθον καὶ πάλιν εἰς Κεμέριον. Ως δὲ μ' ἐδεσθίωσεν ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ κάτοικοι, ἡ ἐκκλησία ἐλεγχατήθη, αἱ ἱεραὶ εἰκόνες περιυερίσθησαν, τὰ ἱερὰ βιβλία κατεστράφησαν, δ' Ἐσταυρωμένος κατεκερματίσθη καὶ ἐρρίφθη εἰς τὰς ὁδούς καὶ εἰς τι ἀποχωρητήριον. Ἐκ τῶν 750 οἰκογενειῶν Κεμερίου καὶ Δερέκιοι μόνον πεντήκοντα οἰκογένειαι ἐκ Κεμερίου καὶ πεντήκοντα ἐκ Δερέκιοι ἔμειναν, αἵτινες ὑποφέρουσι τὰ πάνδεινα μαστιζόμεναι ὑπὸ τῆς πείνης, διότι ἡ Κυδέρνησις, ἐνῷ ἐφ' ἐνὸς δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀναχώρησίν των, ἀφ' ἑτέρου δὲν προστατεύει αὐτὰς νὰ ἔξελθωσιν εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν.

Κέντρον τῶν διωγμῶν τῶν περιφερειῶν Κεμερίου, Ἀδραμυττίου

(1) Ἐκ Κεμερίου μετὰ τὸν Ταλαάτ διῆλθε καὶ ὁ πολὺς Ἐμβέρ ύπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν συνοδευόμενος ὑπὸ πολλῶν ἀξιωματικῶν Τούρκων καὶ Γερμανῶν.

(2) Ὁ ύπουργός, ὃς συνήθως, ἐψεύσθη, διότι οἱ δῆθεν καταδικασθέντες ὑπὸ αὐτοῦ οὔτε καν ἥνωχλήθησαν.

καὶ Κυδωνιῶν ἦτο τὸ Κεμέριον. Διότι δύο ὥμερας πρὸ τῶν διωγμῶν ὁ καϊμακάμης Ἀδραμυττίου ἐλθὼν εἰς Κεμέριον συνενοήθη μετὰ τοῦ καϊμακάμη Κεμερίου, δστις τῇ 20ῃ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου κομιτατζῆ **Μουσᾶ** βέη ἦλθεν εἰς Καραγάτσιον, δπου ἦλθε καὶ ὁ καϊμακάκης Κυδωνιῶν καὶ συνεσκέφθησαν ἐν τῷ τζαμίῳ μετά τιγων Τούρκων προυχόντων.

Μόλις οὗτοι ἔφυγον ἐκ Καραγατσίου ἀμέσως οἱ ἐντόπιοι δθωμανοὶ ἤρχισαν νὰ κακομεταχειρίζωνται τοὺς δμογενεῖς, οἱ δὲ προύχοντες τῶν Τούρκων ἐμήγυσαν εἰς τὸν μουχτάρην **Ιγγάτιον Γαϊτᾶνον** καὶ τὴν δημογερωντίαν διὶ δφείλουσι νὰ ἐγκαταλίπωσι τὸ χωρίον των, διότι ἦλθον κομιτατζῆδες καὶ δὲν ἐγγυῶνται περὶ τῆς ζωῆς των. Οὕτως οἱ κάτοικοι ἐξαναγκασθέντες καὶ ἐκ τῆς παρουσίας τῶν κομιτατζῆδων ἐγκατέλιπον τὸ χωρίον των. Φθάσαντας ζμως εἰς Γκιουμέτσιον ὁ μουδίρης τοῦ χωρίου τούτου ἡμπόδισε νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν δρόμον των εἰς Κυδωνίας. Κατὰ τὴν δευτέραν ἥμέραν, δπότε κατῆλθον ἀπὸ διαφόρων πέριξ τουρκικῶν χωρίων βασιδουζούκοι, ἐπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς ἢ μᾶλλον ἐξηγκασσε νὰ ἐγκαταλίπωσι τὸ Γκιουμέτσιον μετὰ τῶν ἐντοπίων.

Καθ' ὅδὸν οἱ ταλαίπωροι οὗτοι ὑπέστησαν πλείστας ὅσας κακώσεις καὶ ληστεύσεις:

Τὸν ἐκ τῶν προκρίτων καὶ μουχτάρην κ. **I. Γαϊτᾶνον** συνέλαβον καὶ μετέφερον εἰς χαράδραν τινὰ διὰ νὰ τὸν σφάξωσι. Βλέπουσα τοῦτο ἡ σύζυγός του ἡγαγκάσθη νὰ δώσῃ εἰς τοὺς βασιδουζούκους τὰ φλωρία καὶ τὰ κοσμήματά της, ἀξίας περὶ τὰς 200 λίρας Τουρκίας, δπότε τῷ ἐχάρισαν τὴν ζωήν. Προσέτι ἐτέρα ὅμας βασιδουζούκων, ἔχουσα ἀρχηγὸν τὸν **Τσερκές Γιουσούφ Δεβετζῆν**, ἤρπασεν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν γονέων των παρ' ὅλην τὴν ἀντίστασιν αὐτῶν τὰς προαναφερθείσας ἐκ Καραγατσίου δυστυχεῖς καὶ μάρτυρας νεάνιδας.

4η Ιουνίου. — Λίαν πρωΐ ἔμαθον παρά τινος Τούρκου ὅτι βασιδουζούκοι τινες ἐσκόπουν νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῆς οἰκίας μου καὶ ν' ἀπαγάγωσιν ἐκ δευτέρου τὰς δύο διασωθείσας ἀτυχεῖς νεάνιδας, φιλοξενουμένας ὑπ' ἐμοῦ. Τοῦτο πληροφορηθείς ἀμέσως ἐπέδην ἀμάξης παραλαβὼν τὰς νεάνιδας καὶ μετημφιεσμένοι ἀνεχωρήσαμεν εἰς Κυδωνίας, δπου φθάσας παρέδωκα αὐτὰς εἰς τὸ ἑλληνικὸν Προξενεῖον, τὸ δποτὸν διηύθυνεν δέκτης καὶ κατὰ πάντα ἀξιος πρόξενος

κ. Νικόλαος Τσερέπης, διτις κατὰ τὴν μαρτυρικὴν ἔκθεσιν ἐποχὴν ἐπεδείξατο δραστηριότητα καὶ αὐταπάρνησιν οὐ τὴν τυχούσαν. Ἐκεῖθεν ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ προξένου εἰς Μυτιλήνην. Ἐνταῦθα παρουσιασθεῖσαι διεξετραγῳδησαν τὰ δεινοπαθήματά των εἰς τὸν ἐν Μυτιλήνῃ τότε εὑρισκόμενον ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐμμ. Ρέπουλην.

Ἐκ Κυδωνιῶν, ἀφοῦ ἀπέστειλα λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν γεγούτων πρὸς τὴν Α. Σ. τὸν ἄγιον Ἐφέσου κ. Ἰωακείμ., ἐπέστρεψε διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἀμερικανικῆς ἐταιρείας «Μοντάνα» εἰς Κεμέριον συνταξιδεύων μετὰ τοῦ Ἀγγλου ἀνταποκριτοῦ τῶν «Τάϊμς» κ. Φέρμαν, πρὸς ὃν ἐξέθηκα λεπτομερῶς τὰ γενόμενα ἐν τῇ περιφερείᾳ Κεμέρου. Οὗτος μετὰ διαφέροντος ἥκουσε ταῦτα πάντα. Ὅτε δ' ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἀποβάθραν Κεμέρου οὐ μόνον δὲν ἐπετράπη ἡμῖν ἡ ἔξοδος, ἀλλ' οὐδὲ λέμβος ἀπεστάλη πρὸς ἡμᾶς. Τότε ὁ πλοιάρχος κ. Ἰωάν. Πάξος, διτις δμολογουμένως πολλὰς ὑπηρεσίας προσέφερε κατὰ τοὺς διωγμοὺς εἰς τοὺς δμογενεῖς, ἡγαγάσθη νὰ ἔξελθῃ, ἵνα πληροφορηθῇ αὐτοπροσώπως τὰ τῆς στάσεως τῶν ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ θύρισκομένων χυδερνητικῶν ὑπαλλήλων. Ὁ πλοιάρχος συναντήσας τὸν λιμενάρχην συνέστησεν εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἔξοδος εἰς ἐμὲ καθὼς καὶ εἰς τὸν συνοδεύοντά με Ἀγγλον δημοσιογράφον. Ὁ λιμενάρχης εἰς ἀπάντησιν ἐδήλωσεν διτοι, «καίτοι ἔχω ῥητὴν ἐντολὴν νὰ μὴ δεχθῶ τὸν ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον, ἐν τούτοις θὰ ζητήσω τηλεφωνικῶς δῆηγίας». Πράγματι ζητήσας δῆηγίας παρὰ τοῦ καϊμακάμη ἔλαβε τὴν ἔξης ἀπάντησιν: «Ἴγγλιζναν μητροπολίτ βεκηλὴ τζεντέμ πουτζαΐνα γκιτσινλέρ», ἥτοι «δ ἐπίτροπος τοῦ Μητροπολίτου μετὰ τοῦ Ἀγγλου νὰ ὑπάγουν σιὸν διάβολον»!

Ταῦτα πληροφορηθεὶς παρὰ τοῦ πλοιάρχου δ. κ. Φέρμαν ἐγένετο ἀλλόφρων ἐκ τοῦ θυμοῦ καὶ ἥρξατο ὑθρίζων τοὺς Τούρκους καὶ ἀποκαλῶν αὐτοὺς βαρδάρους καὶ τρελλούς· συνάμα δ' ἐζήτει, δπως ἡ λέμβος τοῦ ἀτμοπλοίου ἀποδιάσῃ ἡμᾶς εἰς τὴν ἔηράν. Πεισθεὶς δημως εἰς τὰς συστάσεις μου, διτοι καθόλου ἀπίθινον νὰ κακοποιηθῶμεν ὑπὸ τῶν βαρδάρων καὶ τρελλῶν τούτων Τούρκων, ώς τοὺς ἀπεκάλεσεν, ἐπεστρέψαμεν εἰς Κυδωνίας, δόποτε δ μὲν κ. Φέρμαν ἀπέστειλε δύο μαχροσκελέστατα τηλεγραφήματα εἰς τὴν ἔγκριτον αὐτοῦ ἐφημερίδα, ἐγὼ δ' ἀπέστειλα καὶ δευτέραν ἔκθεσιν εἰς τὸν ἄγιον Ἐφέσου.

‘Η κατάστασις τῶν ἐναπομεινάντων δμογενῶν Κεμερίου καὶ Δερέκηροι κατέστη λίαν ἀπελπιστική, ώς τοῦτο ἐπληροφορήθην ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Κεμερίῳ συναδέλφου μου, ἣν καὶ παραθέτω ἐνταῦθα αὐτολεξεῖ :

‘Αγαπητὲ συνάδελφε·

... ‘Η κατάστασις σχεδὸν εἶνε ἡ ἴδια· ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς σου κάθε λίγο γίνονται ληστεῖαι εἰς τὰς οἰκίας τῶν δμογενῶν αἱ θύραι εἶνε κλεισταὶ μὲ τὴν σφραγίδα, ἀλλ’ εὑρίσκουσι τρόπον καὶ τὰς λεηλατοῦσιν. Ἀπὸ τὴν Παρασκευὴν ἡ Κυδέρνησις ἥρχισε ν’ ἀνοίγη τὰς οἰκίας καὶ μεταφέρῃ τὰ ἔπιπλα καὶ δλα τὰ εὑρισκόμενα ἐν αὐταῖς καὶ νὰ τὰ ἐναποθηκεύῃ εἰς ἀποθήκην δπως τὰ πωλήσῃ. Εἰς τὰς οἰκίας τοῦ Ὁμήρου, Μέγα, Τζανίδαινας καὶ λοιπῶν — ποῦ νὰ τὰς ἀριθμῇ κανεῖς; — ἐγκαθιστοῦν ἐκ τῶν Μυτιληναίων καὶ ἄλλων Τούρκων προσφύγων. ‘Η κατάστασις κατήγητησεν ἀφόρητος· εἰς τὴν ἑργασίαν πηγαίνουν μὲ φόδον· τὴν οἰκίαν τοῦ Α. Κινδιλῆ τὴν ἐκένωσαν καὶ τὴν ἔκαμπον νοσοκομεῖον στρατιωτικὸν καὶ τόσα ἄλλα... Ἐσχάτως δὲ καὶ δια καταστήματα ἐπώλησαν οἱ ἴδιοι μας εἰς τοὺς ἀδελφοὺς (!) ἢ μὲ χρεωστικὸν ἢ ἀνευ τὰ ἔκλεισε πάλιν ἡ Κυδέρνησις θεωροῦσα τὰς πωλήσεις ταύτας ἀκύρους, θὰ τὰ πωλήσῃ δὲ ἀργότερον πρὸς ὄφελός της. Τοὺς δὲ Δερενιγλοῦδες δικαιάματας τοὺς ἔστειλε διὰ τῆς βίας καὶ μὲ δαρμούς εἰς τὸ χωρίον των, καθὼς καὶ τὸν ἵερέα των Πολύευκτον. Μετά τινας ἡμέρας δὲ ἐκ τῶν προσυχόντων Τούρκων Ἀλῆ Ὅσμαν ἀγᾶς τοὺς ἐξηγάγκασε διὰ τῆς βίας καὶ μεθ’ δπλου κατὰ τὰς δμολογίας τοῦ ἱερέως καὶ τῶν χωρικῶν νὰ ὑπογράψουν ἔγγραφον, δτι τὸν ναὸν καὶ τὰς εἰκόνας δὲν τὰς ἐξύδρισαν εἰς Τούρκοι χωριανοὶ οὐδὲ τὰς οἰκίας καὶ τὰ ἐργαστήριά των ἐλεηλάτησαν. Χωριστὰ δὲ ἀπὸ ἕνα ἔκαστον ἐλάμβανον ὑπογραφήν. Τὸν Ἐσταυρωμένον τὸν εὗρον ἐντὸς ἀποπάτου εἰς τὴν οἰκίαν χριστιανοῦ, τὸν δὲ ναὸν κατέσκαψαν εἰς διάφορα μέρη.

Ἐν Κεμερίῳ τῇ 1ῃ Ιουλίου 1914.

Ταῦτα καὶ κατασπαζόμενος ὑμᾶς ἀδελφικῶς

διατελῶ μετ’ ἀγάπης

† Οἰκονόμος Παρασκευᾶς

Κατόπιν πάντων τούτων ἐκ Κυδωνιῶν ἀπεστάλη τηλεγράφημα πρὸς τὰ σεβαστὰ Πατριαρχεῖα, ὅπως ληφθῇ πρόνοια ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν κατοίκων Κεμερίου καὶ Δερέκιος, ἐλήφθη δὲ ή ἔξῆς ἀπάντησις: «Θὰ ληφθῇ ἐκ μέρους Ἐκκλησίας προσήκουσα πρόνοια δι’ ἐπιχνορθώσεως ἑστίας αὐτῶν κατοίκων Κεμέρο». Ὁ ἀγιος Ἐφέσου δι’ ἐπιστολῆς του μοὶ ἐγγωστοποίει δτι κατ’ αὐτὰς φθάνει εἰς Κυδωνίας ἐπιτροπεία ἐκ τῶν ἐν Κων.] πόλει διερμηνέων τῶν Πρεσβειῶν πρὸ αὐτῆς παρουσιαζόμενος διεβέλω νὰ ἐκθέσω τὰ λυπηρὰ γεγονότα τοῦ διωγμοῦ καὶ νὰ ἐπιδώσω ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως μου· ἐάν δὲ ἐπιτροπεία ἐπισκεψθῇ καὶ τὸ τμῆμα Ἀδραμυττίου, θὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα ὅπως συνοδεύσω αὐτήν.

Οντως τῇ πρωΐᾳ τῆς 29ης Ιουνίου ἔφθασεν εἰς Κυδωνίας ἡ ἀναμενομένη ἐπιτροπεία. Προσκληθεὶς μετέδην εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὑποπροξένου τῆς Γαλλίας κ. N. Σαπουντζόγλου, διοποιεῖται τῶν διερμηνέων καὶ τοῦ πολιτικοῦ συμβούλου τῆς τουρκικῆς Κυδερνήσεως Σουκροῦ βέη ὡς καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Δυνάμεων μετὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς πόλεως Νιζαμεδίν ἐφένδη ἐξέθηκα ἐν λεπτομερείᾳ τὰ ἔξελιχθέντα εἰς βάρος τῶν διμογενῶν ἐκτροπα, ἀποδεῖξας τὴν ἐνοχὴν τῆς νεοτουρκικῆς Κυδερνήσεως, κατόπιν τῆς προδληθείσης ἐνστάσεως τοῦ Τούρκου ἀντιπροσώπου Σουκροῦ βέη δτι ἐδελτιώθη ἡ κατάστασις μετὰ τὴν ἐλευσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Ταλαάτ βέη. Οὗτος ἐξεμάνη διὰ τὴν καυστικὴν γλώσσαν, ἥν ἐτήρησα ἐνώπιον αὐτοῦ ἀποκαλέσας τὸν ὑπουργόν καὶ ψεύστην (ὅδα γιαλαντσινὸν πιρήϊτη). «Οτε ἀνεχώρησα, παρεπονέθη πρὸς τοὺς διερμηνεῖς, διότι δῆθεν ὡμίλησα ἀνευλαβῶς περὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Χαρακτηριστικὴ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἶνε καὶ ἡ φράσις τοῦ Ἰταλοῦ διερμηνέως πρὸς τὸν Σουκροῦ βέην: «Ἀφοῦ τοὺς ἐδώσατε τόσον θάρρος, εἶνε δύσκολον τώρα νὰ τοὺς περιιρίσητε».

Ἐν τέλει ἐξήτησα παρὰ τοῦ Σουκροῦ βέη, ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ ἐπάγοδός μου εἰς Κεμέριον ὡς καὶ τινῶν διμογενῶν ἐκ Κεμερίου εὑρεθέντων πρὸ τοῦ διωγμοῦ ἐν Κυδωνίαις. Οντως ὁ Σουκροῦ βέης συγέστησεν εἰς τὸν καῦμακάμην Κυδωνιῶν, ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα περὶ τῆς ἐπιστροφῆς μου. Ἀποχαιρετίσας τοὺς κ. διερμηνεῖς ἀπῆλθον μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Κυδωνιῶν κ. Γερηγορίου.

4η Ιουλίου. Ο πρὸ τῶν διωγμῶν ἐν Κυδωνίαις εὑρισκόμενος

π. Κ. Σεβαστὸς κατόπιν ὑποδληθείσης αἰτήσεώς του πρὸς τὸν διοικητὴν Κυδωνιῶν ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ **Π. Καστάνη εἰς Κεμέριον. Μόλις δμως οὗτοι ἔφθασαν ἐκεῖ, ἀμέσως τῇ ἐγτολῇ τοῦ καιμακάμη παρουσιάσθησαν δύο ἀστυνόμοι συνοδευόμενοι ὑπὸ δύο στρατιωτῶν καὶ ἐδήλωσαν ὅτι ἀμέσως πρέπει νὰ καταλίπωσι τὴν πόλιν. Εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ κ. Σεβαστοῦ ὅτι μετέβη κατόπιν ἀδείας καὶ χάριν τῶν κτημάτων του ἐδηλώθη αὐτῷ ὅτι τὰ κτήματά του θὰ δημευθῶσι καὶ ὅτι ἀντὶ γὰρ μεταβολῆς εἰς Κεμέριον προτιμότερον θὰ γέτο γὰρ μετέβαινεν εἰς Ἑλλάδα. Εἰς ἑτέραν παρατήρησίν του ὅτι ὡς ἐκ τῶν ρευματισμῶν ἀδυνατεῖ γὰρ περιπατήσῃ οἱ τέσσαρες ἀστυνομικοὶ τὸν ἥρπασαν ἐκ τοῦ γραφείου του εἰς τὰς χεῖρας καὶ τὸν μετέφεραν στὰ πεταχτὰ ἔξω τῆς πόλεως. Μετ' ὀλίγον ὠδηγήθη ἐκεῖ καὶ ὁ **Π. Καστάνης**, ἑτέθησαν δὲ ὑπὸ ἐπιτήρησιν δύο χωροφυλάκων. Μετὰ παρέλευσιν ὧρῶν τινων ἔφθασε Τούρκος ἀμαξηλάτης, διστις παραλαβὼν αὐτοὺς μετήγαγεν εἰς Κυδωνίας καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἀρχάς, ἀφοῦ πρῶτον καθ' ὅδὸν ἐλήστευσεν αὐτούς.**

Κατόπιν τῶν γεγονότων τούτων καὶ τῆς στάσεως, ἦν ἑτήρησα καθ' ὅλον τὸ στάδιον τοῦ ἀνθελληνικοῦ διωγμοῦ, ἡ θέσις μου καὶ ἡ παραμονή μου ἐπὶ τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους κατέστη λίαν ἐπικίνδυνος, καθόσον, ὡς ἐπληροφορήθην καὶ ἐκ Κεμέριου, ἡ δολοφονία μου εἶχεν ἀποφασισθῆ. Διὰ τοῦτο τῇ συμβουλῇ τοῦ Μητροπολίτου Κυδωνιῶν, τοῦ ὑποπροέντου τῆς Γαλλίας κ. Ν. Σαπουντζόγλου καὶ πολλῶν ἄλλων ἐγκρίτων δμογενῶν κατέλιπον τὸ τουρκικὸν ἐδαφος καὶ μετέβην εἰς Μυτιλήνην.

Γ'.— ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.

Ἐξ δσων ἀντελήφθην, ἡ Τουρκικὴ Κυδέρνησις ὑπεδοήθει οὐχὶ μόνον ἐι' ἀπλῆς ἀνοχῆς τὸ ἔργον τῶν βιαιοπραγούντων, ἀλλὰ καὶ συνεργαζομένη μετ' αὐτῶν διότι αἱ ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν διωγμῶν συνεννοήσεις καὶ συνεντεύξεις τῶν καιμακάμηδων Κεμέριου, Κυδωνιῶν καὶ Ἀδραμυτίου, ὡς εἰς τὸ προηγούμενον κεφάλαιον ἀνέφερα, ἡ ἀφίξις τοῦ Μουτεσσαρίφου εἰς Κεμέριον καὶ αἱ μυστικαὶ αὐτοῦ συνεννοήσεις μετὰ διαφόρων Τούρκων προυχόντων, ἡ ἔλευσις κομιτατζήδων καὶ ἡ συνεργασία αὐτῶν μετὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, δ. σχηματισμὸς ἀνταρτικῶν σωμάτων καὶ δ. ὀπλισμὸς αὐτῶν ὑπὸ τῶν στρατιω-

τικῶν ἀρχῶν, δὲν ἀφήνουσιν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς αὐτῆς εἰς τοὺς ἀνθελληγικούς διωγμούς.

Ως γνωστόν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Τουρκίας **Ταλαάτ** κατὰ τοὺς διωγμούς τῆς Θράκης, κατόπιν ἐπανελημμένων διαδημάτων σοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, πιεζόμενος δὲ καὶ ὑπό τινων τῶν ἐν Κων/πόλει Πρεσβειῶν, ἐπεχείρησε περιοδείαν ἀνὰ τὴν Θράκην, πρὸς καταστολὴν δῆθεν τῷν διωγμῶν. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἐκ Θράκης δὲ Ταλαάτ προσεκάλεσε τὰ μέλη τοῦ Νεοτουρκικοῦ κομιτάτου «Ἐνώσεως καὶ Προόδου» εἰς μυστικὴν συγεδρίαν, ἵδου δὲ τί μοι διηγήθη αὐτόπτης καὶ αὐτῆκος μάρτυς παρευρεθεὶς εἰς τὴν συνεδρίαν ταῦτην, χάρις εἰς τὸν παρὰ τῷ κομιτάτῳ ἴσχυοντα βουλευτὴν **Αδραμπιτίου Φερατ Βέην**. Ὁ Ταλαάτ, φέρων βελάδαν καὶ λευκὸν ζιλέ, καταλαμβάνει τὴν ἔδραν καὶ ἀρχίζει ὡς ἔξης: «Εἰς πάντας ὑμᾶς εἶνε γνωστόν, δτὶ μόλις πρὸ δύο ἡμερῶν ἐπέστρεψα ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Θράκην περιοδείας μου· τὰ τί εἶδον ἐκεῖ εἶνε ἀνεκδιήγητα· οἱ ὄμοιοις ἡμῶν κατὰ τὴν βουλγαρικὴν κατοχὴν ὑπέστησαν τὰ πάντεινα ὑπὸ τῶν Ἐλλήνων καταίκων· δὲν ἐφείσθησαν οὗτοι οὕτε βρέφους ὀλίγων ἡμερῶν, οἱ ἀλιτήριοι, οὕτε γέροντος ἐκατὸν ἐτῶν· πανταχοῦ τις συναντᾷ ἀνθρώπινα κρανία καὶ ὅστα· ὡς μοι διηγήθησαν οἱ ἀδελφοὶ γῆμῶν μουσουλμάνοι, οἱ «Ἐλληνες ἔσχιζον τὰς κοιλίας τῶν ἐγκυών γυναικῶν καὶ διεπέρων τὰ βρέφη των εἰς μαχαίρας. Παρθένος ἀπὸ δικτὼ ἐτῶν καὶ ἄνω δὲν ὑπάρχει». Ἐκ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας αὐτῶν δὲν ἔμεινε λίθος ἐπὶ λίθου· αἱ σίκλαι αὐτῶν ἐπυρπολήθησαν, αἱ περιουσίαι διηρπάγησαν, οἱ δὲ κάτοικοι διαιτῶνται ὑπὸ σκηνὰς γυμνοὶ καὶ ῥακένδυτοι· φρίκη καταλαμβάνει τὸν ἐπισκέπτην. «Οταν κανεὶς σπείρη εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ σίτον, μετὰ τοῦ σίτου δὲ φυτρώσωσι καὶ ἀκανθῶι, διὰ νὰ προοδεύῃ ὁ σίτος, ἐκριζοῖ τὰς ἀκάνθας. Οἱ «Ἐλληνες εἶνε ἄκανθαι εἰς τὸ ιράτος ἡμῶν, ὁφείλομεν δὲ νὰ ἐκριζώσωμεν αὐτούς». Ἐπειτα ἀς λάδωμεν ὡς παράδειγμα τὴν Βουλγαρίαν, ἥτις λέγει: «ἡ Βουλγαρία διὰ τοὺς Βουλγάρους· λοιπὸν καὶ ἡ Τουρκία διὰ τοὺς Τούρκους. Πρέπει νὰ φροντίσωμεν νὰ ἰδρύσωμεν ἑταῖρείας, νὰ σχηματίσωμεν συνεταιρισμούς καὶ ἐν γένει νὰ φροντίσωμεν νὰ λάδωμεν τὸ ἐμπόριον εἰς χειρας ἡμῶν. «Οπως ἡ βδέλλα, ἔξακολουθεῖ δὲ Ταλαάτ, προσκολλᾶται εἰς τι σῶμα καὶ τρέφεται ἀπ' αὐτοῦ, οὕτω καὶ οἱ «Ἐλληνες ὡς παράσιτοι τρέφονται καὶ πλουτοῦσιν ἀπὸ γῆμᾶς. «Ἄς προσπαθήσωμεν λοιπὸν νὰ ξεκολ-

λήσωμεν τὴν βδέλλαν ταύτην ἀπὸ τὸ σῶμα ἡμῶν». Αὐτὰς λοιπὸν ἔλεγεν δὲ Ταλαάτ, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Τουρκίας, πρὸς τὰ μέλη τοῦ νεοτουρκικοῦ κομιτάτου. Ἐξ ὅλων τούτων καταφαίνεται, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἶπον, ὅτι τοὺς διωγμούς προουκάλεσεν ἡ νεοτουρκικὴ Κυβέρνησις καὶ ἐπὶ μεμελετημένου σχεδίου, δοθέντος αὐτῇ ὑπὸ τῆς Γερμανίας. Πρὸς ἀπόδειξιν δ' ἔχω τὰ ἔξης ἐπιχειρήματα:

A') Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἐλληνοτουρκικῆς συνθήκης δὲ Γερμανὸς στρατάρχης **Φὸν Σάνδερς Λίμαν** ἐπεχείρησε περιοδείαν ἀνὰ τὰ ἀπέναντι τῆς νήσου Λέσβου παράλια, διεδόθη δὲ τότε μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἀπεφήνατο τὴν γνώμην ὅτι πρὸς ἔξασφάλισιν τοῦ τουρκικοῦ κράτους ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐκ τῆς γειτνιάσεως τῶν νήσων πρέπει νὰ κατασκευασθῶσιν ὁχυρωματικὰ ἔργα δέκα χιλιομέτρων πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς παραλίας, μὴ δοντος δυγατοῦ τούτου εἰς τὰ παράλια ὡς κατοικούμενα ὑπὸ Ἑλλήνων. Οἱδιος Γερμανὸς στρατάρχης ἐπεχείρησε καὶ δευτέραν περιοδείαν μετὰ τὴν ἐκδίωξιν τῶν Ἑλλήνων ἐκ τῆς μικρασιατικῆς παραλίας, διότε προσφωνῶν αὐτὸν ἐν Ἀδραμυττίῳ δ δῆμαρχος τῆς πόλεως **Χακῆ Βέης**, δ καὶ πρόεδρος τοῦ ἐκεῖ νεοτουρκικοῦ κομιτάτου, εἰπε τὰ ἔξης: «Τὸ πρόγραμμα δπερ ἔδωσατε ἡμεῖς ἐφηρμόσαμεν κατὰ γράμμα καὶ ἡδη ζῶμεν ἐν ἥσυχᾳ». Τὰ ἐκδιωχθέντα μέρη, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἀνέφερα, ἐπεσκέψθησαν καὶ ἔτεροι ἀνώτεροι Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν **Ἐμβέρ**.

B') Ἀνώτερος κληρικός, διατελέσας καὶ συνοδικός, μολ διηγήθη τὸ ἔξης:

«Μετὰ τὴν ἀνάμιξιν καὶ τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πανευρωπαϊκὸν πόλεμον, εἰς πλείστας δημοσίας θέσεις αὐτῆς διωρίσθησαν καὶ Γερμανοὶ ἀξιωματικοί. Ἐν Πέραν τῆς Κων]πόλεως ὑπῆρχεν, ὡς γνωστόν, φιλανθρωπικόν τι σωματείον ὑπὸ τὸν τίτλον «Φιλόπτωχος ἀδελφότης τῶν Κυριῶν», οὗ σκοπὸς ἦτο ἡ περίθαλψις τῶν πτωχῶν. Τὸ σωματεῖον τοῦτο εἶχεν ἀποθηκεύσει ποσότητά τινα ἀνθράκων, δπως κατὰ τὸν χειμῶνα διανείμῃ αὐτοὺς εἰς τοὺς πτωχούς. Ἐπειδὴ δμως δ ἐπὶ τῆς ἐπιτάξεως Γερμανὸς ἀξιωματικὸς εἶχεν ἐπιτάξει ἡμισυν τόννον ἀνθράκων ἔτέρου φιλανθρωπικοῦ καταστήματος, ἡ Πρόεδρος τῆς ἀδελφότητος ταύτης φοδηθεῖσα παρεκάλεσε τὴν κυρίαν τοῦ συμβούλου τῆς ἀμερικανικῆς Πρεσβείας νὰ μεσιτεύσῃ παρὰ τῷ γνωστῷ τῆς Γερμανῷ ἀξιωματικῷ, ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ τοὺς ἀνθρακας τῆς ἀδελφό-

τητος. Ή δὲ κυρία συμβούλου ἔγραψε πρὸς τὸν ἀξιωματικόν, παρακαλοῦσα αὐτόν, ἀφοῦ ἄλλως τε ἐπρόκειτο καὶ περὶ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ.

Ἐλαχέν διμως τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν :

Κυρία·

Λυποῦμαι πολὺ διότι δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, καθότι τὸ κατάστημα, τὸ ὅποιον ζητεῖτε νὰ ὑπερασπισθῆτε τυγχάνει ἐλληνικόν. Οἱ δὲ Ἐλληνες εἰνε ἔχθροὶ ὅχι μόνον τῶν Τούρκων, εἰς τὸ κράτος τῶν δποίων ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν τῶν Γερμανῶν.

Ἐξ ὅλων λοιπὸν τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι ὁ ἀνθελληνικὸς διωγμὸς ἐγένετο τῇ ὑποδείξει τῶν Γερμανῶν.

Δ'.— ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.—Κων/πολιν - Φανάριον. (*Ἐπεῖγον*).

Χθές νύκτα ἐντόπιοι Μουσουλμάνοι κάτοικοι Κεμερίου προέβησαν εἰς λεηλασίας χριστιανικῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων. Μποῦκοτατζῆδες εἰς παραστάσεις ἀρχ. ἐπιτρόπου ἐδήλωσαν εἰς αὐτὸν ὅτι δὲν ἀναγνωρίζουσι Κυβέρνησιν, διότι ἡδη ἀναμιγνύεται τὸ ἔθνος. Χριστιανοὶ ἔντρομοι ζητοῦσι προστασίαν. Κατάστασις ἀπελπιστική. Ἐνεργήσατε σύντομον ἀποτελεσματικὴν ἀποστολὴν διαταγῶν πρὸς πρόληψιν σοβαρῶν γεγονότων.

21 Μαΐου 1914.

† ΕΦΕΣΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ

Διοικητὴν Κεμερίου

Μετὰ μεγάλης λύπης ἐπληροφορήθην παρὰ τοῦ ἀρχιερατικοῦ μον ἐπιτρόπου τὰ χθὲς νύκτα λαβόντα χώραν ἐπικαλοῦμαι τὴν δραστηρίαν ἐνέργειαν τῆς Ὅμ. Ἐνδοξότητος πρὸς τιμωρίαν τῶν κακουργησάντων καὶ ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας μεταξὺ τῶν πιστῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Φρένελι 21 Μαΐου 1914.

† ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΦΕΣΟΥ

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχ. τὸν Μ. Βεζίρην.—Κων/πολιν. (*Ἐπεῖγον*).

Μέχρις ὥρας ἔξακολουθοῦσιν οἱ δαρμοί, αἱ λεηλασίαι καὶ διαρπαγαὶ τῶν χριστιανικῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων. Εἰς παρατηρήσεις ἀρχιερ. ἐπιτρόπου μποῦκοτατζῆδες ἐδήλωσαν ὅτι δὲν ἀναγνωρίζουσιν οὐδεμίαν Κυβέρνησιν, διότι τὸ τοιοῦτον εἰνε θέλησις τοῦ ἔθνους. Ο ἀρχιερ. ἐπίτροπος ἀπετάθη πρὸς τὸν Διοικητήν, δοτις ὑπέσχετο τὴν κατάπαυσιν τῶν αὐθαιρεσιῶν τούτων,

ἀλλὰ μέχρις ὕρας οὐδὲν ἀποτέλεσμα εἴδομεν. Πρὸς πρόληψιν δυσαρέστων ἐκτρόπων, προπαρασκευασθέντων ὑπὸ Μουσουλμάνων, Χριστιανοὶ παρακαλοῦσι καὶ ἀναμένουσι τάχιστα ἀποτελεσματικάς διαταγὰς Ὅμ. Ἐξοχότητος.

23 Μαΐου 1914.

Η ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ

Μητροπολίτην Ἐφέδου.—Φρένελι.

Παρουσία σας ἀναγκαιοτάτη· σπεύσατε.

22 Μαΐου 1914.

Ἄρχ. ἐπίτροπος Οἰκονόμος **ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ**

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

•Εξαγωγή

			δραχ.
Έλαιου	όκαδες	1800000	2700000
Κηπύδος	»	30000	45000
Μέλιτος	»	20000	15000
Κηροῦ	»	3000	15000
Βαλανιδίων	στατῆρες	180000	1500000
Σταφίδος	»	24000	360000
Κριθῆς	σάκκοι	8000	120000
Άραβοσίτου	»	8000	120000
Φασιόλων	»	3500	100000
» λευκῶν	»	1000	80000
Σίτου	»	7000	400000
Καπνοῦ, σησάμ. κλ.			45000
			5500000

Εισαγωγή

Διαφόρων ἀποικιακῶν, πανικῶν,
σιδήρων, διαφόρων γεωργικῶν
καὶ βιομηχανικῶν ἔργαλείων,
σόδας, νημάτων κλπ.

δραχ. 2500000

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΝΔΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ